

Надежда ПТУШКИНА

Пока она умирала

Внимание: любое (коммерческое, благотворительное, профессиональное, любительское) публичное исполнение пьесы возможно исключительно с **разрешения автора**. Для исполнения пьесы, будь то в России или за рубежом, необходимо получить разрешение заранее, обратившись **лично к автору** по адресу ptushkina@mail.ru.

Автор **не разрешает** вносить какие-либо изменения в текст, сокращать или менять местами сцены, менять имена или возраст героев, а также переименовывать пьесу.

Нарушение авторских прав преследуется по закону Российской Федерации и по нормам международного законодательства.

Надежда Птушкина готова безвозмездно разместить вашу информацию (в том числе рекламного характера), фотографии, видеоматериалы на своем сайте <http://ptushkina.com> о спектаклях (в любой точке мира), фильмах и радиопередачах по ее пьесам.

«Үхэхын хоорондо...»

(«Пока она умирала»)

(водевиль)

Ородноо буряад хэлэндэ В.И.Кондратьев оршуулба.

Улан-Удэ хото

2003 он.

Хабаадаха нюрнууд:

Софья Ивановна – ниилээд ундэр наһатай эхэнэр (дама)

Таня, тэрэнэй басаганиинь

Игорь – тэдэнэй шэнэ танилынь

Дина – Татьяна , Игорь хоерой «басаганиинь»

Нэгэдэхи хуби

Нэгэ таһалгатай байра, тэндэ хоер эхэнэр хугшэржэ байнхай. Гэр соохиинь урданай маягай, Таб-яб гэмэ, арюун сэбэр, урматай зохид. Шифоньер, номуудай стеллаж, олон боти номууд, бантатай шторнууд, тухэрээн стол дээрэнь сасагтай скатерть, абажур. Харанхышаг байдалда эдэ бүгэдэ хүрөөтэйгөөр, мун гунигтайгаар, сэдхэл уяруулмаар харагдана. Таһагыень гурбан дэн гэрэлтүүлнэ. Үндэр наһатай эхэнэртэ, халта залуу тээшээ эхэнэр ном уншажа угэжэ байна.

Таня (ном уншана): Тэрэ хоер хүтэрэсэлхэйн юумэн эдеэлдэг таһалгада орожо ерээд, зэргэлхэдээд һуубад. Бумбэрсэг дэлхэйн бии болоһонһоо хойшо, тиимэ гое хайхан хөөл хэзээдэшье байгаагүй. Эндэ Тим Линкинуотерэй нүхэр – үндэр наһатай банкын клерк байлсаа һэн, теэд Тим Линкинуотерын эгэшэ Ла-Кривихатагтайда ехэл анхаралтайгаар хандажа, өөрөө Тим Линкинуотер ехэл хухуютэй, харин жаахан хатагтай Ла-Кривиин энеэдэтэй хөөрхэн байһан дээрһээ, бултадаабэе бээдээ ехэл тааража байгаа бэлэй.

(Софья хундөөр һанаа алдана)

Таня (һанаа зобонгеор эхэ тээшэ харана): Эжы, юумбэ, ехээр убдэнэ гуу даа?

Софья: Угы дөө, Танечка, һанаагаа бу зобо.

Таня (хулээд гээд, саашань уншана): Эндэ үшөө томоотой, ехэрхуу зантай хатагтай Никольби байлсаа һэн. Ягаа бутарһан хасартай хөөрхэн Маджлайн, Кэт хоер , мун Николас, Фрэнк хоер – эдэ дүрбэн бэе бээдээ ехэ үнэншэ, омог бардамууд , ехэл жаргалтайнууд байгаа бэлэй. Эндэ мун шэб шэмээгүйшье һаа, баярлаһандаа бархирхаа байһан Ньюмен байлсаа һэн, харин баяр баясхалантайгаар бэе бэе руугаа анхаралаа табяад байһан хоер эхирнуудые харахадаа, хугшэн зарса, эзэнэйнгээ арада зогсоод, шэрээ тойроод һууһан зоние шэртэжэ, нелбоһонойнгоо гоожохоо байыемэдэржэ байгаа бэлэй.

(Софья дахин гунигтайгаар , хүндөөр ханаа алдана)

Таня : Саашань уншахуу?

Софья : Энэшни хэсүүхэн асуудал байнадаа.

Таня : шагнахаа залхуунш хүрэмбэ гу?

Софья (ханаа алдан): Би шамтай хөөрэлдэхэ еһотойб, Танечка.

Таня (номоо хаана): Зуун жаран хоердохи хуудаһан (номоо таг дээр табина). Эдеэлэхэмнай гу?

Софья: Ши намдаасэхынь хэлэл даа, Таня, сэхынь.

Таня: Зай, эжы?

Софья: Минии үхэхэдэ шамда амар болохо гу?

Таня (убдэг дээрээ һэхэржэ, хасараараа эжынгээ гарта **нэнгэнэ**) : Бии шамдаа ухангуй дуратайб, эжы!

Софья: Үлгэн дэлхэйтэй хахасахадаа, үндэр наһатайшуулай зариманиинь: үхэхэдэмни үлөөшэдэймни ашаа хүнгэрхэ гэжэ, бээе һамааруулдаг. Би тиигэжэ бээе мэхэлжэ шадахагуйб. Минии үхэхэдэ, шинии амидарал бури хэсүүдэхэ гэжэ ханаам зобоно.

Таня: Бээшни бури муу байна гу?

Софья: Басагамни, ши бу ай, бу мэгдэ. Би мунөөдэр, үгышые һаа, үглөөдэр үхэхөө мэдээд байнаб. Теэд ханаамни зобоод байна, ханаамни.

Таня: Дэмы юумэ ойндоо оруулаад байха юм. Би эмшые дуудахам.

Софья: Болоо... Хүрөө болоо... Үхэлһөө айна бэшэб. Шамдаа ханаагаа зобоноб, Танечка. Шимни хани нүхэргүй, үри хүүгэдгүй, дутын хүнгүй үлэхэшни гээшэ. Ши хайнһаа хайн хүүгэн гээшээш. Теэд үнэн юумэн гэжэ хаана байнаб? Юундэ ши энэ наһөяө гансааран бараха еһотой хүши? Юундэ? Юундэ?

Таня: Эжы, хадамда гарангуй гэртээ хүгшэрһэн басагад дэлхэй дүүрэн ха юм даа.

Софья: тиигэжэ бу хэлэ! Ши зохидхонши! Бэе **түхэлшнши** гое, болбосоролтойш! Ши сэхэ сэбэр, ажалша, соелтой, энэ тэрэ муу хайн юумэн шамда огто байхагуй...

Таня: Гэртээ хугшэрһэн басаганай **жэнхэни дүрэ ха юм даа!** Ши геркулес эдихэ гууш, али рисовэ каша гу?

Софья: Танечка! Би үнэн зүрхэнһөө хэлэжэ байнаб.

Таня: Бишье баһа. Творог эдихэ гууш, алисырник гуу?

Софья: Би шамһаа хэзээшье , юушье асуужа байгаагуйб.

Таня: Нээрээ, үнинэй омлет эдеэгуйбди. Халаг даа!

Софья: Шишье баһа ямаршье хэбэр үзүүлдэггүйш.

Таня:Зай, омледэй яахамнайб? нулаханаар **тараатай** , үрэхэн сыртэй?

Софья: Үхэхынгөө урда тээ угйдхадаа асуужа болохо гу? Энэ бол намда тон шухала.

Таня: Тиигэл даа, эжы! Дуратайл юумээ асуу! Зугоор, түрүүн намда хэлээдхи – сай ууха гүш, али кофе гү?

Софья: Ши хэзээ нэгэтэ дурлажа үзөө һэн гүш?

Таня:Үзэнгүй яахабиб? Би ухаангуй дурламхай байгаа **хум...** гуша гаран жэлэй саана. Энээхэн салат заабол эдеэрэй, бээдэшни хайн байха.

Софья: Шамда... харилсаа холбоон гэжэ байһан юум гу?

Таня: Харилсаа холбоон? Юун гэхээ һананабши?

Софья: Юу, жэшээнъ ... яхарин ши бу гомдоорой... жэшээнъ, эрэшүүлтэй?

Таня: Эрэшүүлтэй... холбоо... байһан юм шэнги байна.

Зугоор, эжы, ши һанаагаа бу зобо! Тэрэшни үнгэрһэн сагта!

Софья: Үнгэрһэн сагта байһан юм гу? Теэд олон юм гу?

Таня: Юун олон гэжэ?

Софья: Үгы теэд, тэрэ... харилсаа холбоон?

Таня: Байза... Хоер хаш... Зөөхэй хэхэм гу?

Софья: Хоер? Энэ хэдыдээ үрдео хумши?

Таня: ханаагаа бу зобо, эжы! Бухы наһан соогоо – хоерхон.

Софья: Бухы наһан соогоо – хоерхон? Ай, бурхан! Оройдоо хоерхон!

Таня (бардамаар): Би тоойной хоноһоо зүдхөөгүйб.

Софья: Оройдоо хоерхон... Уни юм гу тэрэшни?

Таня: Уни, уни (энеэнэ)

Софья: Теэд тэрэ хоертоо хадамда гарахаа яагаа хумши?

Таня: Тэдэш дурагуй байгаа юм.

Софья: Шал тэнэгүүд! Теэд мүнөө тэдэш ямаршуу байнаб?

Таня: Минии мэдэхээр хоюулаа гэрлэнхэй.

Софья: Теэд тэдэнтэйгээ ша харилсаатай байдаг юм гуш?

Таня: Гэрэлһэнһээн хойшо угы.

Софья: Ши холын бодолгуй хунши даа, Таня! Тэдэшни халажашье, бэлбэжэшье магадгуй. Хаража байгаарай, шамайе мартаагуй байһан байха. Алдуу хэһэндээ гэмшэжэ байгаа еһотой.

Таня: Хай даа. Амтатай гу?

Софья: Тэдээн тухайгаа һурагшалжа үзөө һэн гуш?

Таня: Үзөөгүйб. Эжы, муноодэр ши ехэ муу эдинэш.

Софья: Шинии ханитай байгаа һаашни би ханаа амар ухэхэ һэм. Бил зэмэтэйб. Минии хара амяа бододог дээрэһээ шимни гансаараа үлэхэшни!

Таня: Бу хэтэрүүлэгты даа, эжы Маа, үшөө нэгэ халбага!

Софья: Иимэ хундэ ашаатайгаар үхэхэ гээшни хэсүү байна даа.

Таня: Би юуншье һаа, эмшые дуудахам!

Софья: Эмшэ намайе һамааруулжа шадахагуй. Хэрбээ шиниингээ ханитай байгаа һаа, би ханаа амар шамтайгаа хагасаад, бурханайнгаа орондо ошохо һэм.

(үүдэ шангаар тоншоно)

Софья: Үүдэ тоншоно! Ямар жэгтэй юм!

Таня: Юун жэгтэй байха юм! Хуршэ эхэнэр байгаа бээ.

Софья: Хонхондонгуйхари тоншоод байна, нэрэ жэгтэй.

Таня: Гэрэл унтаранхай ха юм даа, эжы. (дэн абаад үүдээ нээхээ ошоно)

Софья: Юуншье наа, жэгтэй байна. Хэм бэ гэжэ асуугаарай!

Таня: Хэм бэ? (үүдэндэ)

Игорь: (үүдэнэй нүгөө талаһаа, хухюутэйгоор) Ку-ку!

Таня: (үүдээ нээнгээ, шогтойгоор) Ку-ку!

Игорь: (шампанска, баглаа сарнай сэсэг эридээр адхуулна) Сайн байна!
(буруу ороһондоо мэгдэжэ) Мэндэ-э, хээтэй! Таниие дуудаад угыт!

Таня: Би –Таня байнаб.

Софья: (тахалгаһаан) танечка, хэм бэ тэндэш?

Таня:Би энэ дороо, эжы!

Игорь: Үшөө ондоо Таня байха гу?

Таня: Байхагуй.

Игорь:Сасуулаад үзэе. Энэниие баригты даа. Автовокзальна, 30, 3хи корпус, 32хи байра.

Таня: Гурба «Б»

Игорь: Юун гэжэ?

Таня: Корпус «3 б».

Игорь: А «3 а» гэжэ байха гу?

Таня: Байнгуй яахаб. Гурба –В, гурба-Г, гурба- Д. Алфавит дууһатар бухы.

Игорь: Би юу, табадахи дабхарнуудаар дээшээ доошоо гуйхэ болоно губ? Угайдхадаа энэ «Хрушевконуудтаднай» лифтшье байхагуй!

Таня: Хулисэжэ, хайрлагты!

Игорь: Зай, яахаб, хээтэй! Хамаагуй! Заабари үгэһэндэтнай баярлааб!
Угэгты даа наашань (сэсэгээ шампанскаяа абана). Доошоо холжорее даа.
Эндэтнай ямар харахы юмбэ, үнэр танарын гэжэ-э! Яажа эндэ мүнөө болотор амидардаг зон гээшэбта.

Таня: Би танда гэрэлтуулээд үгэһүү. Энэ дэн абагты.

Игорь: найн даа, хээтэй! Намда зажигалка бии (аһаана) Шудхэр абаг!
Унтараа, бензин дуһаа!

Таня: Энэ дэн абагты! Болгомжотой! Эндэтнай ехэ халтирхай юм.

Игорь: нэ, дэн баряад гудамжаар «крестный ход» шэнгээр ябаха болоно губ?

Таня: харахы. Гэрэл байхгүй. Гудамжын фонарьнуудшые муртэй носохо бэшэ!

Игорь: Зай, үгэдөө оруулбат, хээтэй! Найн даа! Баяртай.

Таня: Болгомжотой ябаарайт... Е-ой, ой (халтираад уншана)

Игорь: Юун болооб, хээтэй?

Таня: (уйлан) Бараг даа. Нанаагаа бу зобогты!

Игорь: Туһалхуу?

Угы, угы... (бодожо ядан уйлаганана) Ой

Игорь: (бусаад ерэнэ) яагаабта?

Таня: Халтиржа унааб. Хуршэ айлай хүбүүн банан ходо эдеэд, хальһынэ эндэ тэндэ хаяжархида юм.

Игорь: Юумэ хүүмээ гэмтэйгээгүй бэээт, танай наһанда оһолтой бшуу.

Таня: (сухалтайгаар) Танай туһа намда хэрэггүй! Ябагты!

Игорь: Дураа мэдэгты! Ехээр гэмтээ гут? Гэртэтнай дүхүүлхэм гээшэ гү?

Таня: Бараг болоол даа! (уйлашана)

Игорь: Теэд юуень уйлаа хумта?

Таня: Уйлаха дуратай хадаа уйлажа байнаб!

Хулисэгты! Нанаагаа бу зобогты. Эжымни үхэхэ гээд байгаа юм..

Игорь: (дуугай болон) э-э, хоорхы. Эндэ би юугээршые туһалжа шадахагуйб. Мүнгөөр абарха бэшэш. Байза... Юумэ яаж мэдэхэб... Абагты! (мүнгэ һарбайна)

Таня: Та юу, үбэтэйрөө гүт?

Игорь: үнэн зүрхэнхөө, мүнгооршье хаань... Бултадаа эжытэй байһан зон ха юм бибди даа!

Таня: Би танһаа юумэ гуйгаагуйб!

Игорь: Өөрөө үгэжэ байнаб! Энэ мүнгэн намда юушье бэшэ! Абагты, ханаагаа бу зобогты!

Таня: Таа намайе иигэжэ доромжолхо ямар эрхэтэй хум та?!

Софья: (тахалгаан хашхарна) Танечка! Юун болооб? Нанаам зобоод байна!

Таня: (хашхарна) Ошожо ябанаб, эжы!

Игорь: Би туһалха гээ хум. Харин та намай нюдэ нюургуй зэмэлжэ оробот!

Таня: Хулисэгты!

Игорь: Абахаар болобо гут? Тэрэнь дээрэ!

Таня: Мүнгэн хэрэггуй! Тиихын орондо гэртэмни дүхүүлээд үгэгты!

Игорь: Тиигэе. Гараһаамни барилдагты.

Таня: Сэсэг шампанска хоерые би бариһуу. Дэнгээ та баригты.

Игорь: Харин эжымни намайе иигэжэ хургагша һэн даа: «һарбайгаа хаань – абарай, далайгаа хаань - тэргэдээрэй» гэжэ.

(Игорь Таниие гэртэнь дүхүүлнэ)

Таня: Болгомжотой, эндэ коврик. Эндэ таһалга руу орохо үүдэн, бу мургэжэрхигты.

(Гое гэгшээр хутэрэлдоод Игорь Таня хоер Софьиин урда зогсоно. Таня – сэсэг, шампанска, харин Игорь – дэн баринхай).

Софья: Сайн байна!

Игорь: (ехэ гашуудалтайгаар) Сайн байна!

Таня: Эжыхэмни, танилсуулхымни зүбшөөгыш. Энэ...Энэ

Игорь: (һэгээ орон) Игорь.

Таня: Харин энэ, энэ, энэ...

Софья: Шимуноодэр хамаг нэрэнуудые мартажархео гуш, Танечка?

Таня: Софья Ивановна, минии эжы

Игорь: Тэрэ үнөөхи...

Таня: Тиимэ, тиимэ, би танда хөөрөө хэмнэйб.

Софья: (Игорьтэ) Та Таниитай үнинэй танил гут?

Игорь: (сагаа харан) Барагалда хори-гушан...

Таня: (угынь таһалань) Жэл! Тэбхэр гушан! Жэл! Саг ямар хурдан ябадаг юм гээшэб! Тиимэ гу, Игорь?

Игорь: Жэгтэй хурдан ябадаг юм байна...

Софья: хүрхэй, хүрхэйзохид байна! Нугты даа, Игорь! Таниие иигэжэ нэрлэхэдэ болоно бээ даа?

Танай залуу бэшэшье хаа, би танһаа нилээн аха ха юм биб даа. Угы, Таня, манайда айлшан ерэхэ гэжэ хэлэхэ яагаа хумши? Ямар соелтой юм бэ: сэсэгтэй, шампанскатай! Хурдан нэгэ юумэ бэлдэлдаа. Шампанские гуркулесээр даруулха бэшэш! Сэсэгээ наашань угэ даа. Ямар гое хангал гээшэб! Би залуушье, жаргалтайшье болоһон шюнгиб! Манай гэртэ унихэнэй сарнай сэсэг харагдагуй! Танечка, Игорэй пальтогынь тайлаад үлгэ. Тиигээд кухня руугаа ошо.

Игорь: Бидэ хоер эндээ хөөрэлдэебди.

Таня: (Игорьтэ) Пальтоогоо тайлагты даа!

Игорь: Би ябахааршье болооб даа! (сэсэгээрхеод, шампанская абахаар шиидэнэ).

Софья: Шампанская онгойлогты! Угы, нээрээ ямар соелтой хун гээшэб! Сэсэг , шампанска абажа ерэхэн аад, гансахан минута һуугаад, ябахам гэжэж байха. Ииимэ соелтой хунууд мүнөө хомор. Угы даа, би таниие табихагуйб. Түрүүн пальтоогоо тайлажархигты!

(Игорь пальтоогоо тайлаад Танида угэнэ)

Софья: Танечка, угы, юугээ едойгоод байгаа хумши? Ошожо нэгэ юумэ бэлдэл даа. Харин Игорь бидэ хоер эндэхэнээ хөөрэлдэжэ һууя.

Таня: (Игорьтэ) Бу айгты, би энэ дороо ерэхэб (ошоно)

Софья: Танечка тан тухай намда яһала хөөрөө һэн.

Игорь: Нам тухай хөөрөө гэжэ гу?

Софья: Тиимээ ааб даа. Ондоо хэн тухай хөөрэхэб.

Игорь: Таа намай хэн нэгэнтэй һамараа еһотойт!

Софья: Хулнуудни һалаһан хэрэг лэ даа, харин толгоймни – ямаршьегуй һайн!

Игорь: Хулисэгты, би таниие гомдохо гээгуйб. Угы, тая нам тухай юу хөөрэхэб гээшэб?

Софья: гансал һайн юумэ. Тая танда ямар һайнаар хандана гэжэ та тухайлаашьегуй еһотойт.

Игорь: Нээрээ, тухайлаагуйльби!

Софья: Хараха янзада, та өөртөө этигэлгуй хун байнат. Тиигэжэ болохогуй. Туруун алдуу, эндүү хээ бээт! Теэд тэрэтнай унгэрһэн хэрэг! Бухы юумэн урдатнай! Наһатай болооб гэжэ һанаагаа бу зобогты!

Жаргалаа эдлэхэ боломжо та хоерто хэдышье байна!

Игорь: Ямар «жаргалаа»?

Софья: Гэр булын жаргал. Ондоо жаргал алтан дэлхэй дээрэ байхагуй.

Игорь: Би хубиин жаргал сэгнэгшэб.

Тая: Игорь ходол шоглодог. Гушан жэл шогложо ябана. Энэ апельсиг, бэшэнь хуу вегетариаснка хоол (Игорьтэ) Танда юу хэхэмниб? Витаминтай салат? Геркулес? Творог?

Игорь: һайн даа. Би апелсын эдиһуу.

Софья: Эрэ хун ганса апельсингаар холложо яшье болохоггуй! Ямар эшэмхэй хун гэшэбта! Хөөрхэн аашатай гээшэтнэй. Танечка, Игорьтэ кашыень ехэр хээд угэ! Мориндоо ташуур эдюулэнхаар, овес һайн эдюулэ гэдэг губэ.

Тая: (Игорьтэ) Шампанская задалхамнай гу, али яахаб?

Игорь: Намгуйгоор найрлагты даа. Танилсахада ехэ таатай байгаа (хурдан ябашана).

Таня: (дэн абаад хойноононь гуйнэ) Хулеэгты!

Игорь: (коридорто) Энэ бүглүү газартатнай сэсэг , шампанска олдохо юм гу?

Таня: Мүнгынъ би энэ доро угэхэб!

Игорь: Мүнгэн намда хэрэггуй!

Таня: Тиигэ хаа, үшөө арба хорин минут нуугыт даа! Би таниие гуйжа байнаб! Нүүлдэнь би таниие магазин хурэтэр хүргүүжэб! Эжыемни бодожо улыт даа! Үхэхэм гээд байна ха юм!

Игорь: Би эмшэшье бэшэб, ламашье бэшэб!

Таня: Би хуу ойлгуулжа угэхэб. Арба хорин минут.

Игорь: Зай, тиигэе. Харин би хонходохо еһотойб.

Таня: тиигты, тиигты, дуран соогоо хонходогты, хамаагуй. Телефон энэ байна (наат болохогуй гэжэ, Игорььтэ дэнгээ орхеод, таһалга руугаа ороно).

Таһалга соо.

Софья: (Танида, нюусаар юм шэнги) Нөөхи хоеройшни нэгэниинъ гу?

Таня: тиимэрхуу... (адли болон)

Софья: Алиниинъ бэ?

Таня: һүүлдэнь, эжы! (Игорьтэ ошоно) Харажаядана гут даа? Би гэрэлтүүлһүү! (гэрэлтүүлнэ).

Игорь: (телефоноор) Танюнчик! Зайка! Хожомдожо байна-бее! Киска, хахад час болоод ерэхэб. Би гу? Суглаанда нуунаб! Хари, гэб гэнтэ, шудхэр абаг! Бу уурлыш даа, минии мышка! Үгы дөө, минии птичка, удахагүй дүүрэхэ! Шанга гэгшээр тааланаб шамайгаа, минии хоорхэн ежик! Ку-ку! (трубкээе табина).

Таня: Тэрэ птичкэһээн уурхайнъ ямар корпусэ юм гэжэ асууха байгаат! (телефон дуугарна)

Таня: Алео! Угы, байра. Хэн байдаг гэнэ гут? Би байдагби. А танда хэн хэрэгтэйб? Юу? Юун гэжэ? (трубкээе табина, Игорьтэ). **Бэлиндэжэ** эхилбэ. Танда хонходоо юм хаш. Тэрж танай гибридтнай байхан байха.

Игорь: Хэн? Шүдхэр абаг! Телефониинь «определительтэй» юм байна! Юун гээб танда?

Таня: Гое үһэтэшье хаа, үһэншни шэруулһэн байхан байха, шэхэнһээн ургаһан хултэшье хааш, сексапильнэ бэетэйшье хааш – плевать хотела гэнэ.

Игорь: Муухайгаар нэрлээгуйнь болоол даа!

Таня: Нэрлээгуй? Таа тиигэжэ һанана гут?

Игорь: Муухайгаар нэрлээ гу?

Таня: Нэрлэнгуй яхааб!

Игорь: Хэн гэжэ?

Таня: Хэлэхын аргагуйгоор (зали)

Игорь: Нээрээ гу?

Таня: нээрээ.

Игорь: Хулисэгты!

Таня: Та эндэ ямар хамаатай юм?

Игорь: Халуун шүһатай басаган! Оройдоо хоритой юм.

Таня: Хоритой? Теэд тэрээнтэй юугээ хөөрэлдэдэг юм таа?

Игорь: Балай хөөрэлдэгшье гүйбди!

Таня: Хоритой! Үшөө теэд намда жүтөөрхэбэ гээшэ!

Игорь: Танда? Тэрэ гу? Болие даа!

Таня: Угы, юрдоо, тантай хоорэлдэнхаар, тэрээнтэй хоорэлдоошэнь арайл зохид юм байна!

Игорь: Тэрэтнай таниие нюдэ амандаа харагуй ха юм.

(телефон дуугарна)

Игорь: (Танида) Бу абагты! Намда хонходоһон байха!

Таня: Намдашье хун баһа хонхододог юм! (абана). А, Зайка! Шагнажа байнаб. Энэ бэээрээ дуудахаб, Мышка! Трубкаээ угэбэб, Киска! Пока, Ежик! (Игорьтэ трубкаээ угэнэ).

Игорь: (трубка руу) Таня... Таня... Хэн бабник гэжэ? Хэн ута хултэй гэжэ? Тэрэшни бури хүлгүй юм гүбэ!!!

Таня: Яагаад хүлгүй гэжэ? Энэ юун юм бэ! Ямаршьегүй хүлнүүд байна бэшэ гү!!

Игорь: Хэн шэрдэмэл үһэтэй гэжэ? Тэрэшни таби гараһан юм аа, тангаригланаб!

Таня: Дэмы тангаригланат! Би таби гарагуйб, би табитайб!

Игорь: Зай, Таня... (нүгөө тэнь трубкаээ табяа хаш) Иимэл даа! (танида) та юу хэжэрхибэ гээшэбта? Тэрэниие эрыюулхэ гэжэ хэды шэнээн оролдоо гээшэбиб, мэдэнэ гут? Хое долоо хоног! Зайлая даа, эндэхээ! (пальтоогоо абана).

Таня: Бу ябыш даа! Эжыдээ би юун гэхэ хунбиб?

Игорь: Би хэды энэрхы сэдхэлтэйшье хаа, танайда байрлаха аргамгүй. (телефон дугарна).

Игорь: Энэ лаб намай!

Таня: Минии гэртэ трубка бу буляалдагты! Хун юун гэжэ һанаха юм?

Игорь: Юун гэжэ һанаха юм?

Таня: Та энэниие ойлгохогуйт! (трубка руу) Тиимэ, би хэлэнэб, хулгуйб, таби гаратайб. Тиимэ, Игоритнай танһаа буляахаа һананаб.

Игорь: Юугээ утана гээшэбта? Трубкаээ угэгты даа!

Таня: Намда хонходожо байна! Намда! Маа, энэ дэн баряад байгты! (дэнгээ Игорьтэ барюулна) Та Игорь тухай иигэжэ бодожо байна гут? Би болшал ондоогоор! Игорь хайн хун,уужам сэдхэлтэй, хай хайхан зантай, үшөө теэд хоорхэн аашатай хун! Юрэл гое хайхан хун даа!!! Би хэнби гэжэ гу? Найн даа! Үшөө хэн, хэн гэжэ? Угы даа, дэн ехээр хэтэрүүлнэт, үнэгэн малгай үмдэхүүлнэт! Намай ямар гэнэт? хайн даа! Би бури оороо оороо

этигэжэ эхилбэб! Тиимэ гү? Танай ашаар би бури наһаашье мэдэрхээ болиолби. Игорььтэ трубка угэхэмни гү? Хэрэггүй?.. Зай... Зай... Танай наһаагаа зобоһоной хэрэггүй гэнэ. Мышкатнай мүнөө удэшоо унгэрхэ хунтэйб гэнэ.

Игорь: Танайда удаараа бол аюултай байна! (дэнгынъ бусана) Абагты! (хонходоно) Шудхэр абаг! Харюусанагуй! Угы, та хажа байна гээшэбта?! Наһатай намбатай хун аад лэ!

Таня: Яатараа минии наһанда ороо хумта? нэ, оороо хэдытэй хумта?

Игорь: Би - эрэ хунби.

Таня: Эрэшуулэй наһа, юу, нэгэ жэлыень хоероор тоолодог болоо юум гү?!

Игорь: Зай, зай, хэдытэйгээр харагдана биб?

Таня: табитайгаар...

Игорь: (бахархан) нээрээ гү?

Таня: Харахыда тиигэжэ харагданат!

Игорь: Би эндүүржэ танай гэртэ орожо ерээб. Халтиржа унахадатнай би джентельмен хун шэнгээр...

Таня: Табахан минутаар, джентельмен боложо бэешье зобоһоной хэрэггүй! (Игорь гэнтэ гэдэхээ барин еолоно).

Таня: Юм бэ? Ордоһолоо гү?

Игорь: Гастрит!

Таня: Нэгэ юумэ эдихэ хэрэгтэй! Хурдан! Геркулес таниие хул дээрэтнэй гаргаха!

Игорь: Зай, угэгты нашанъ тэрэ овеосоо!

Таня: (таһалга руугаа шэрээд оруулна) Хурдан! Ехээр убдэнэ гү?

Игорь: Барагтай!

Таня: һуугты. Энэ каша! Эдигты!

Софья: Танечка, сэсэгээ уһанда хэхээ мартаальши.

Таня: (Игорьтэ) Эдигты! Би энэ дороо! (сэсэгээ абана).

Софья: (Игорьтэ) Бу эдигты! Түрүүн шампанскаа задалагты! (Игорь дурата дурагуй шампанскаа задалха гэнэ).

Таня: (сэсэгээ вазада хээд ерэнэ). Яжа байна гээшэбта? Эдигты гэнэб!
Шампанскаар яахатнай гээшэб!

Софья: Танечка, шампанска задалха – эрэ хунэй ажал!

Игорь: Би задалаадхиһуу!

Таня: Угы, юень энэ лонхотой носолдоо хумта? эдигты гэнэм! Би оороо онгойлгожо шадахаб! (таглаан буудана, хөөһэниинь Игорез пиджак дээрэ адхарна).

Таня: Ай, бурхан, хулисэгты!

Софья: Таня архи тамхитай хээшье носолдожо үзөөгүй! Манайхи уудаггуй гэр булэ юм, хундэ хэлэхэшье аягуй!

Таня: (Игорьтэ) Хулисэгты!

Игорь: Зай, үнгэрһэн хэрэг! Хундаганууд байгаал хаа хайн байгаа. (таня яаралтайханаар гурбан фужер абаа).

Таня: (нэгэ хундагынь хурдаан буляжа) Эжыдэ болохогуй! (хоердохиинь буляана) Танда баһа болохогуй! (орынгоо хундага дүхүүлжэ) Харин энээ руу хэжэрхигты! Би болз уухаб!

Софья: танечка, Игорь жааханаар баһа ууг лэ даа. Архиншанай хэбэр угы байна ха юм.

Таня: Шампанска геркулестэйгээр хэн уудаг юм?! Эжы, би танда сай руутнай табан дуһал шампанска хээдхиһуу...

Игорь: Би оортоо табан халбага геркулес нэмээд хэдхиһуу.

Таня: Зай, барижархия! Угы, духаряагаа мүргэлдүүлээд, биитнэй гансаараа уужархихам!

Софья: Танечка, игорьтэ уухыень зүбшөөрэл даа!

Игорь: ханаагаабу зобогты, би уухагуйб.

Софья: Зай, Игорь, танай түлөө, мун баһа Танечкын түлөө! Энэ удаа бухы юумэнэйтнай бүтэхын түлөө!

Игорь: Бутэхын ехээр бүтөөд байнал даа.

Софья: Гоеор хэлэжэрхибэт! Таанадай түлөө!

Таня: (уужархеод энеэнэ) Толгойдом гараа.

Софья: Уужа нураагуй юм даа. Угы , Игорэй, юумэ уунгуй, геркулес ябуулаад байхань һонигуй байна.

Игорь: О-о, битнай дүшэн жэл геркулес эдегуйб (амандаа хээгуйб). Багадамни эжымни: хубуумни, овеос эди, овес эди, баатар болохош, гээд баалдаг байгаа юм. Ханаг даа, угэдынь ороогуйб, тиимэһээ, батаршье болоогуйб! Амтатай байна. Харин мүнөө **нүхөөд** эдие (Танида) Үшөө нэмээд хэгты даа!

Софья: (Игорьтэ)Ямар аятайхан айлшан гээшэбта, ямар аятайханаар эдинэ гээшэбта.

Игорь: Гэрэй хоолдо ехэ дуратай хум. Танил талануудааратнай ябажа эдихэ болоо гээшэ губ?

Софья: Танечка, Игорьшни намдаехэл һайшаагдана. Иимэ олон жэлэй һүүлээр та таниие яажа олоо гээшэбта?

Игорь: Аза болоо гээшэ (ааб даа) гу?

Софья: Эрэ хун шэнги эридээр хэлэжэ байна. Та олохоб гэжэ найдаашьегуй ябаа гут?

Игорь: Юун ухэһэнэй найдаха гэжэ!

Софья: Хулэһэн наһанамни эсэстэ юумэмни хусэлдэхэ мэдэхын аргагуй юм байна даа.

Игорь: Та тон зуб хэлэнэт! Бишье баһа нэгэ часай саана хоер **хуг** ... хоер хатагтайн дунда оройн хоол барижа һуухаб гэжэ зүүдэлхэйшьегу ябаальби.

Софья: (гоехон) һайхан духаряа байна! Зай, хундагануудаа ургэе! Ши, Таня, муноодэр гурбан хунэй орондо ууха болонош!

(хундагануудаа мүргэлдүүлнэ, Таня уужархеод энеэнэ)

Софья: Танимнай муноодэр ехэ баясхалантай байна. Энэ танай габьяа, Игорь. Таанад 30 жэл соо харалсаагуйт! Таня, юу, ондоо болоод байна гу?

Игорь: хайн тээшээ.

(Таня үшөө нэгэ хундага хээд хүнтэрүүлжэрхинэ)

Софья: Танечка, бу хэтэрүүлэ, баяршые, гашуудалшые хэмжууртэй байдаг юм.

Игорь: Таниие мүнөөдэр ехээр уужа байна гэжэ ханана гут? Угыхэн даа! Гушан жэлэй саада тээ, яжаа уудаг байгаа гэжэ хананабта! Хун хунһоо ехээр уудаг байһан юм

Софья: Ши һогтоторооуудаг байгаа хун гуш, Танечка? Зай,яахаб даа, хунтэй болодог лэ хэрэг.

Таня: (Игорьтэ) Энэ юугээ утана гээшэбта?!

Игорь: Үнгэрһэн юумэ нюугаад яаха юм! (Софьяда) Софья Ивановна, Таниин стол дээрэ хатардагыень би хээшые мартахагуйб! Хэды олон барнуудта, яжаа альгаа ташадаг байгаа гээшэб!

Софья: (Танида) Ши барнуудаар ябадаг байгаа юм гуш?

Игорь: Эрэшул хараад шулһоо найруулха. Харин би жутэрхэхэндоо убэштэйрэн алдагша һэм

Софья: басаганайнгаа муу хайн ябадалые эхэ эсэгэнь эгээл һуулдэ мэдэдэг гэжэ унэн байна даа! Юундэ тиихэдэ Танитай гэрлээгуйетнай би одоол ойлгожо байнаб! Кгы теэд, мүнөө энэтнэй шал ондоо хун болонхой!

Игорь: Хай даа, бу мэдэе даа!

Таня: Игорь баһа ондоо болошоо. Зоригтой болоо! Яба ябаһаар, мүнөөдэр намда гэрлэе гэжэ дурладхаа!

Софья: Танечка, ши хадмада гарахашни гэшэ гу? Игорьтэ гу? Ямар ехэ баяр гээшэб!

Таня: Эжы, би бодожо үзэхэ эһотойб!

Софья: Юуень бодохо юм?!

Игорь: Таниие шахананай хэрэггуй, Софья Ивановна. Би хулээхэб.

Таня: найнта даа, Игорь! Зохидхон удэшэ болоо! Яаража байнат гэжэ би мэдэнэб. Игорие табия даа, эжы!

Игорь: Намайе табинай хэрэггүй! Намда мүнөө ошохошье газар байхагуй! Би үшөө энэ твоорогоо эдеэгуй байнаб! Гушан жэлэй саада тээхи юумэн сэдхэлымни эзэлээд байна.

Таня: Хулисэгты, Игорь! Эжы амарха еһотой!

Софья: Игорэйл ашаар, олохон жэлэй нуулээр анха удаа амар тайбан байна гэшэльби.

Таня: Хара амья бу хараа даа, эжы! Найнта даа, Игорь, энэ тэрэ юумэнэй таагуйшэг байгаа наан хулисоорэйгты.

Софья: Юун таагуй гэжэ? Хуу зохид! Таа хоер бэе бээдээ жэгтэйгээр тааранат! Игорь, та пенсидээ гарахаа дүтэлөө гут?

Игорь: Би пенсидэ гарахаа яаранагуйб. Пнсидэ гараад юу хэхэ юм?

Софья: пенсидэ гараад юу хэхэ юм гэжэ гу? Энэтнай амидаралай эгээн гое ханань лэ! Та пенсидэ! Танечка пенсидэ! Ямар урматай гэшэб!газар худалдажа абаад, гэр барихат! Бидэндэ заа зуухан нөөсэ би! Таня огород тариха. Та, юу, байгалида өөрын гэртэй болохо дурагуй аалта?

Игорь: Дуратай! Теэд намда гэр бии!

Софья: А, та дагатай гут? Хаана юм тэрэтнай?

Игорь: Канарта.

Софья: Кана... Кана... ва? Дуулаһан шэнги аад лэ... Ямар харгыгаар ошодог бэлэй даа?

Таня: Канары! Испанида юм аа, эжы!

Софья: Испанида участоктай? Ай, бурхан. Би бухы юумэнһоо гээгдээ байнаб даа! Испания! ..Гоел байгаа еһотой! Нээрээшье ажамидарал гое тээшээ боложо байгаа юм байна даа!

Игорь: Нээрээшье, би ябахаар болооб! Танилсахада таатай байгаа. Найхан удэшэ болоо, найнта даа!

Софья: Угы даа, Игорь, би таниие иигээд табихагуйб! Таня, бурханаа абаад ерэ даа!

Таняб Бурхаар яаха гээ хумши, эжы?

Софья: Багаа бараха аргамгуй. Би ухэхэ гэдэгээ мэдээд байнаб. Үглөөдэр үхэхэб. Угышье наа, нүгөөдэр. Ухибудни! Бурхан таниие үшрөөг! Ута наһатай, удаан жаргалтай байгты!Бэе бээе гамнажа, эбтэйшитэй нуугарайт! Адислааһуу таанадаа!

Таня: Эжы!

Софья: Угым бу таһала! Энэшни эхэнэр хутэй наһанда мартагдашагуй юумэн боложо байна гээшэ. Намае абатайшни адислажа байһинь ханаандамни ороодхино. Абашни намда бэһэлиг бэлэглээ хэн. Энэ(харуулна) Мүнөө гарһаамни абтахашьегуй. Таня, байрадань таби даа! (бурхаяа угэнэ). (Игорьтэ) А гэрлэлгэндэ ямараар хандадагбта?

Игорь: Юрэ гэрлэлгэндэ гу? Гоел даа.

Софья: Танечка, Игорь та хоер гэрлэлсэхэбди гэжэ намда амалагты!

Таня:Эжы, яараһанай хэрэггуй!

Софья: Танечка, ехэ омог бардам зантай юм! Эрэшуулэй хойноһоо хээээшье гуйжэ байгагуй. Хээээшье! Харин Таниданэгэ хани басаган байһан юм. Тэрэнь яадаг байгаагэжэ хананат?

Таня: эжы, минии хани басаган тухай Игорьтэ һонин бэшэ.

Игорь: Угы даа, намда бухы юумэн һонин!

Софья: Харана гуш, таня? Игорь шамда дуратай, тиимэһээ, шам тухай бухы юумэн Игорьтэ һонин. Теэд лэ, тэрэ хани басаганиинь уйлсэдэ таатайхан эрэ хуниие харамсаараа, худлаар хальтираад унаадзизи юм. Теэд тэрэ эрэдэ аһалдаад, өөрөө ябажа шадахагуйб гээд, гэртэм хургэжэ угэ гэжэ гуйха юм. Тии тииһээр найма дахин хадамда гараа юм губэ. Тиихэдэнь минии Таня нэгэшье байхагуй! (Танида). Зарим эхэнэрнууд ямар арга мэхэ хэрэглэдэг бэ гэжэ, нухэршни эртэнһээ мэдэжэ байха еһотой! (Игорьтэ)

гансал Таня бэшэ! Таня тиихэгуй. Хуримаа хэзэ хэхэб? Хурим хэнэ бээбди даа? Нэгэ ехээр бэшэл даа, гэбэшье заабол хурим! Хэзэ хэхэб?

Таня: Яарагуйл хаа дээрэ!

Софья: Яараһанай хэрэггуй, теэд удааруулжашье болохогуй! Долоо хоноод хээ хаа яахаб? А? Минии үхэшөө хаа, шаналал- гашуудал гээд лэ, бухэли жэлээр хойшолуулагдахал. Зай, үглөөдэр эртэшэг манайда ерээрэйгты. Бугэдынъ хэлсээд, шиид абахабди.

Таня: Бутэхэгуй. Үглөөдэр Игорь командировка ябахань.

Игорь: Би гу? Командировко-е?

Софья: Удаанаар гу?

Таня: Хахад жэлээр. Тундра руу.(гэрэлаһана)

Игорь: Эндэтнэй, юу, унтаха тээшэ гэрэл угэдэг юм гу? (Софьин гарынъ таалана). Найхан удэшэ болоо, хайнта даа, Софья Ивановна!

Софья: Бидэнээ бодожо, бээ гамнажа ябаарайгты! (таалана). Би танда дадашооб, хубуундээ шэнгээр.

Игорь: Таашье бээ гамнагты! (Игорь тая хоер коридорто).

Игорь: (хубсалангаа) Үшөө заахан удаараа хаам, та намайе ондо юртэмсэ руу хэншье гэнгуй, ябуулжархиха хун байнат.

Таня: Ехээр уурлаба гут?

Игорь: Бараг даа! Гансал ...

Таня: Юу гансал гэжэ?

Игорь: Бурханай урда тантай гэрлэхэб гэжэ амалһандаа нэгэ заа аягуйшэг байна.

Таня: Ээлтэй юм ааб даа! Мартагты һэегуй!

Игорь: Бурхание наада баряагуйл хаа хайн байгаа. Бурханай тоглоон шоглоон даадагые, юрдоо, хананагуйб.

Таня: Тэрээгээр тархья бу гашалгагты! Амалһан юумыетнай еһолол болгоод өөртэтнэй бусаанаб.

Игорь: Ямар хунгэмсэр эхэнэр гээшэб! Амалхан юумэндээ –арбахан минут унэншэ байха гэжэ! Ягаад хадамда гараагуйетнай одоол ойлгожо байнаб.

Таня: Бурханай урда тангариглаабди гэжэ юундэ гэнтэ бодобо гээшэбтаа?

Игорь: Би архи амандашье абаагуйб, таал уугаа һэнта.

Таня: Юунэй урда тангариглаһанаа та хараа юм гут? Би ханаһаа Диккенсын зураг абаад эжыдэ үгөө һэмби. Харин Диккенс тоглоон-шаглоон һайн даадаг юм.

(Игорь таһалга руу гужэ ороод зураг харана, гүйдэлоор бусаад Таниие шэртэн харана).

Таня: Зай, юум бэ?

Игорь: Найма дахин хадамда гараһан найза хуухэнтнэй танай хажууда ангел юм байна.

Таня: Харин та тэрэ ута хултэй ежигтойгоо, шара уһэтэй кискэтэйгээ, сексапильнэ зайчиктайгаа, хамаагуй, бухы «зверинецтэй» жаргалтай һуугаарайт!

Игорь: һайн даа. Баяртай!

Таня: Баяртай!

Игорь: Үглөөдэр эжынтнай бэе мэдэхээ шагаахаб.

Таня: Бэеэ зобооһонойхэрэггуй! Кискэдээ мэндэ хургоорэйт!

Игорь: Минии дахинаа ерэггуй һаа, та яажа аргалхабта? Машины аварида намайоруулха гут, али бандидай хутагаһаа үхүүлхэ гут? Эдэгэдэггуй убшэндэ нэрбуулхэ гут?

Таня: Би тиимэ шуһа жүрөөдэһэн амитан бэшэб-еэ. Амидаржал байгты! Үбэлэй ута үдэшэ бүхэндэ та бидэ хоерой... харилсаанай түүхэ һанан дурсажа, эжыдээ хөөрөжэ һуухаб. Та намайе ямархан фантазитай гэжэ тухайлнашье гүйт!

Игорь: Тухайлжа эхилжэ байнаб! Бури саашань шагнамаар байна.

Таня: Манай амидарал танда юун тиймэ һонин байхаб даа. Удэр хоног, уе наһан яагаад унгэрнэб гэжэ мэдээжэ. Ноохил дэлгуурнууд , юун өөдэтэй юумэабаадхихабши даа. Гэрээ сэбэрлэхэш, эдегээ бэлдэхэш, угаахаш. Хаа яа хонхо дуугарха, хэн бидэндэ хонходоодхихоб даа? Жэлдэ хоер дахин турэлһоомнай ута гэгшын бэшэг ерэхэ. Тэрэнээ уншахаш. Нэгэл юрьеонэй, нэгэл янзын , худэлгоон шууянгуй амидарал. Гэрһээ гарадаггуй шабганса, гэртээ хугшэрһан басаганиинь хэндэ һонирхолтой байхаб даа.

Игорь: Та ямаршые гэрэлдэ гоер харагданат!

Таня: һайн даа. Зугоор , эжы бидэ хоерто өөһэдэмнай амидарал , (бидэ өөһэдөөшые) шал ондоогоор үзэгдэдэг. Бидэ бэе бээдээ уйгаргуй дуратайбди. Хайра дуранай байгаал һаа, бухы юумэ байдаг: худэлгоон шууян, баяр баясхалан, һанаа **уноон**. Би миин юумэ абадагуйб, миин бэлдэдэг, сэбэрлэдэггуйб. Би эжынгээл тулоо оролдоноб. Удэр хоногуудынь ургэлжэлүүлхын тулоо. Тиибэ яабашые, би хээээ нэгэтэ ори гансаарханаа улэхэб. Тиихэдэ минии энхэрэл, хайра дуран хэндэ хэрэгтэй болохо юм? Би час бухэндэ хэндэ һанаагаа зобожо, хэниие анхарха болонобиб? Хэн намай анхаралтайгаар шагнахаб, ойлгохоб? Би өөрөө хэниие шагнажа һуухабиб? Энэ дэлхэйдээр хэндэшые хэрэггуй хун болохоб!

Игорь: Хуушан танилнуудаа һэргээжэ, хун зонтэй харилсаха юм губэ!

Таня: Тэрэшни хоһон хоорсэгэноон. Тиинхаар гансаараа зобошонь дээрэ. Эжы намай гансаарыемни орхеод ябахаа байна. Би эжые мэхэлжэрхихэб. Намайе гансаарыемни орхеогуйб гэжэ **бодоол**, һанаа амар энэ дэлхэйтэй хагасаг. Намай хадамда гараһай гэжэ хусэдэг юм. Тэрэ хусэлынь бээлэгдэхэ этигэжэ байг.

Игорь: Гансаардахагуйн тулада, нээрээһээ нухэрые олоходотной яаха юм!

Таня: Хайра дурангуйгоор хари наһандаа хунтэй һуугагуй аад, таби хурэшоод болие даа. Хулисэгты, бидэнтэй дэмы сагаа барабат.

Игорь: Юундэ гээшэб. Гое удэшэ болоо! Би танда дахяад ерэхэб.
Заатагуй!

Таня: хайн даа. Хэрэггуй!

Игорь: Би танда тиитэрээ хайшаагдаагуйб гэжэ гу?

Таня: Дэншье хаа хайшаагдаа гут гэжэ ханаам зобоно.

Игорь: Шагнахада гое байна.

Таня: Бухы юумэн ниилээн байха: дэн аһаад, сэсэг, шампанска толгойдо гараад. Ах, юуень нюухаб даа. Та гое хунта (энеэнэ). Сэдьхэлни бури худэлоод, толгоймни эрьсэд, мэгдэшоод байнаб. Үлүү юумэ дуугаржа байнаб (энеэнэ). Зай, ямар хамаатай юм!

Игорь: Танайда намда нээрээ зохид байгаа. Эжытнайшье хайшаагдаа.
Би эжыетнай эрьсэжэ ерэхэб даа.

Таня: Угы даа. Дахяад ерэнэнэй хэрэггуй.

Игорь: Би танай телефон абаһуу. Нэгэ арга олоод хонходохоб.

Таня: Хэрэггуй.

Игорь: Магад...

Таня: Хэрэггуй.

Игорь: Би гансал...

Таня: хайн даа! Баяртай!

Игорь: Баяртай (бусаад ерэнэ). Бухы юумэ иигээд гэнтэ таһалжа болохогуй бэээ даа.

Таня: Баяртай!

Игорь: Таа өөрөө өөртөө этигэжэ байна гээшэ гүт?

Таня: Яаха аргагуй!

Игорь: Харин минии ханахадаа...

Таня: Юрдоо болохогуй!

Игорь: Жэшээнэ...

Таня: Болиит даа. Орой болоо! Ябахаар болоот. Бишье эжыдээ ошохоор болооб. Баяртай!

(Таня хойноононь уудээ хаагаад тагалга руугаа ороно)

Таня: Эжы, ямарабши?

Софья: Иигэн гэхэдээ бузар лэ байна даа, Таня, бузар!

/зали/

Таня: Ши... тухайлаа ха юмши даа, эжы. Хулисыт даа!

Софья: Тухайлангуй яахабиб . Бишни хохор бэшэб, **дулиишье** бэшэб, ухаамни ушоо намуураагуй.

Таня: Хулисыш даа намай, эжы, хулисыш даа. Би най ханахан дээрэхээ!

Софья: Угы. Юу хулисэхэ гэжэ? Хожомдожо ерэнэн жаргалыешни гу?

Таня: Юун гэжэ гээшэби, эжы?

Софья: Намһаа бу нюу, бу эшэ. Ямар ехээр дуратайешни- би хуу хаража байнам! Энэ удаа шамда аза буугаа – тэрэшниш шамдаа дуратай! Тэрэнэ бури эли байна! Та хоер жаргалаа эдлэхэт!

Таня: Тиимэ гу? Найн даа, эжы!

Софья: Бишни хара амяа бодохоо болеоб. Шиниингээ тулоо ехэл баяртай байнаб.

Таня: Теэд юундэ уйлаа хумши?

Софья: Зааханааршье наань хара амяа бодожо байгаа хун губ?! Хэды баяртайшье наа, нэгэ юумэн намда датагдаад лэ байна!

Сэдьхэлдэмни хундэшэг байна!

Таня: Угы, муноо юунь дутаад байгаа юм даа, эжы?

Софья: Игорь таа хоер хэзээшье хуугэдтэй болохогуйт! Бил зэмэтэйб! Шамтайгаа байхадамни намда гоел байгаа. Хадамда гарашана аа гуш гэжэ би саагуураа ходо айдаг байгааб! Тэрэнэингээ тулоо хэнээгдэб. Би зэтэй боложо шадахагуйб! Ай, бурхан, зээтэй болохые яатараа хуеэнэ гээшэбиб! Намда дуратай байха байгаа! Шамдашье баһа! Теэд бугэдээрэн жаргалтай нууха байгаабди! Би муноо ухэлоо бэшэ, зээнсэнэрээ хулеэгээд нууха байгааб. Зээнсэнэр гэшэшни – гэрээр дуурэн гуйлдэхэ, энеэлдэхэ, ханаанда ороогуй юумэ хэжэрхихэ, баярлуулха, хулгуулхэ. Энэ бугэды орондо ши, намһаа

боложо, бухэли удэрөөрөө, хашартай шабгансын дэргэдэ һуужал һуухаш!
Оройтожол, дэншье һаа, оройтожо юу хээ ойлгодог байнабди даа!

Таня: Эжы иигэжэ сэдхэлээ худэлжэ танда болохогуй. Валерьянка уужархи даа!

Софья: Валерьянка! – наһанаймни эсэстэ гансал эм угэхэ юм даа басагамни. Харин Игорь ямар һурхэй эрэ гээшэб! Шиишье одоо хуртэр гое зандааш! Та хоер зохидхон басагатай байха байгаат! Муноо гуша хуруод байха һэн! (уйлана). Таня, хулисыш даа! Хара амяа харадаг эжыгээ! Юундэ ходохунэй угоор байдаг байгаа хумши!

Таня: (тэбэрижэ) Хулисыш даа, эжы!

Софья: Юундэ эхэдээ тиитэрээ дуратай байгаа хумши? Юундэ?

Таня: Хулисыш даа, эжы. Хулисыш даа!

Софья: Юуншье һаа, нухэртэй болоһондошни би баяртай байнаб (уйлсана)

Таня: намда хэншье хэрэггуй, эжы!

Софья: (гэнтэ уйлахаа болижо) Ши, юу, убэштэйроо гуш?

Таня: (юугэшье ойлгохоо болеод) Эжы?

Софья: Би жаргалтай байнаб! Харин ши?

Таня: Бишье баһа.

Софья: (гэнтэ **орилшоно**). Юундэ иимэ аза талаангуй хоер гээшэ бибди?!

Таня: (аргадана) Бухы юумэн һайн һайхан байха.

Софья: (ондоошог аялгаар) Би шамда баяр хургэнэб.

Таня: һайн даа.

Софья: Би шамда унэн зурхэнһоо хусэнэб.

Таня: Эжы!

Софья: Ши жаргатай гуш?

Таня: (бархиран) Ухаангуй жаргалтай, эжымни!

Нэгэдэх хубшин дүүрэг

Хоердохи хуби.

Тэрэл байра. Гаснал дэн бэшэ, торшерэй гэрэл носоно. Стол дээрэ сарнай сэсэг. Эхэ басаган хоер ном уншанад.

Таня: (уншана) Ушоо эндэ ехэл томоотой, бардам зантай хашагтай Никольби байһан юм. Мадэлай Кэт хоер ягаа бутарһан хасартайнууд. Ехэл хоорхэнууд байгаал һэн. Николас Фрэнк хоер бэе бээдээ ехэ унэншэ , омог доруюнууд, юрэл дуурбуулээ ехэл жаргалтайнууд харагдаа бэлэй. Эндэ баһа дуугаа хуряһан , гэбэшье , баяр баясхалантай Ньюмэн байгаа һэн, ушоо тиихэдэ аха-дуухоер эхирнууд. (Софья хундоор һанаа алдана).

Таня: Юун бэ, эжы? Муноодэр Диккенсые шагнаха хусэлгүй байна гуш?

Софья: орхи, Таня! Минии һанаан холуур байна. Ямар гое сарнай гээшэб!

Ойро болгоод угэ даа!

Таня: Зуун жаран хоердохи хуудаһан (номоо табина)

Софья: Эдеэлхэмнэй гу?

Таня: Эдеэлхээ һанашаба ааль ши?

Софья: Хэн энгэ хуниие хулеэнэ губди?

Таня: Манайда хэн ерээдхихэб даа!

Софья: Шамай муноодэр харахада урматай байна! Үһэндөө бант хадхаад. Шамдаехэ таарана, залуу болгоно, һэргээһэн шэнги. Муноодэр ямар нэгэ онсо удэр юм шэнги!

Таня: онсо? Юундэ? (энеэнэ). Энэ бантаһаа боложо гу?

Софья: Баантаһашье баһа! Манай гэртэ нэгэ жэгтэй һонин юумэн болохоо байһан шэнги. Ши гэнтэ элдэбын хоол бэлдэжэрхибэш. Бухэли удэртоо бэлдээш. Тее юугээр гайхуулхаа байнаш?!

Таня: Пельмен, салат, торт...

Софья: А Игорьь ябашоо юм гу?

Софья: Муноо эндэһээ нилээн холо.

Софья: Юушье ойлгоногуй (уудэнэй хонхо)

Софья: Ши нэгэ хуниие уриһан байна аалтайш?

Таня: Сюрприз!

Софья: Игориие гу?

Таня: Угы, угы!

Софья: Хэнииеб теэд?

Таня: Тэсэжэл узэ! (уудээ нээхээ ошоно. Игорьь сэсэг баринхай зогсон).

Игорь: Мэндэ-э (сэсэгээ харбайна). Энэ танда!

Таня: (сэсэгыень абанагуй) Та томилолтоор ябаа хэмнэйт! Мартаа гут?

Игорь: Тундра гу? Подъездын хажууда хулоотэй нохойнууд хусалдажа байна. Хадамайнгаа басагантай хагасаха гэжэ дээшээ угсэжэ гарабаа.

Таня: Аян замдаа хайн ябаарайт. Доошоо аятайхан уруудаарай.

Игорь: Халта зогсод гэе. Уруудахынгаа урда тээ тэнхээ орохо хэрэгтэй. Наһан гээшэш – наһан ха юм даа! Эжынтнай бэе хэр бэ? А, энэ сэсэг эжыдээ! (сэсэгээ харбайна).

Таня: (абанагуй) хайн даа. Усэгэлдэрэйхинь байгаа.

Игорь: Муноодэрэйхиие угээл даа (угэхэ гэжэ оролдоно).

Таня: Энэ сэсэгээрээ зайчиггаа баярлуулуу хатнай дээрэ.

Софья: (шангаар) Таня! Хэн бэ тэндэ?

Таня: хэншье бэшэ, эжы!

Игорь: (шангаар) Би байнаб даа, Софья Ивановна, би!

Софья: Орохоо яага гээшэбта, Игорьь?

Таня: Яаража байна, эжы!

Игорь: Тантай уулзахаа яаража байнаб, Софья ивановна

Софья: Теэд яаһамта-а? Наашаа ерыт! Игорьь: ошожо ябанаб!

Таня: (удэһэнэ **холодожо**) Биу удаарагты даа, гуйнаб таниие.

(Игорь таһалга руу орожо С.И. гарынь талана)

Игорь: Энэ танда (сэсэгээ угэнэ).

Софья: Ерэндэтнай ехэ баярлааб. Таня намда юушье хэлээгуйл даа, гэбэшье би тухайлжал байгаа нэм! Яатараа таниие хулеэгээ гээшэб. Элдэбын юумэ абаад, бухэли удэртоо бэлдээ, юумэ хуумээ сэбэрлээ. Тангуйгоор столдоо нуухаар бэшэл, юрдоо.

Игорь: (Таниин гарынь таалана) Намаие хулеэһэндэтнэй би ехэ баяртай байнаб, Танечка!

Таня: Би таниие хулеэгээгуйб.

Софья: Игориие бэшэ юм гу? Теэд хэниие гээшэб?

Таня: би таниие ябашоо гэжэ ханаальби. Гайхалтай.

Игорь: Гайхалтайшье хаань, гое гэжэ гу?

Таня: Миин гайхалтай.

Софья: Зай, Игорь, пальтоогоо тайлагты! Гэртээ байһандал байгты.

Таня, сэсэгээ ваза руу хэ даа.

Таня: манай гэртэ гансазан ваза.

Игорь: Ойлгоо. Углоодэр хоердохииень абаад ерэхэб.

Таня: Теэд муноодэр энэ сэсэгытнай яаха хунбиб?

Игорь: хаяжархиит!

Софья: Дурлаһан хоер, бу хэрэлдэгты! Танечка, энэ сэсэгээ уһанда хээдхи! (таня сэсэгынь абаад гарана).

Таня: Игорь, би танда һануулжа байнаб – ябахаар болоо.

(Игорь гэнтэ гэдэһээ барижа еолоно)

Софья: Яшабта, Игорек?

Игорь: (зобонгеор) Таня, мэдэдэг юм аа.

Таня: Гастрит гу?

Игорь: **Зүһэмшье талха угыт даа!** Хурдахан нэгэ юумэ эдеэгүйдэ болохогуй. Алахаяя байна.

Софья: таня, юүгээ едойгоод байгаа хумши, Игорь ухэхоо байна ха юм. Арга хэмжээ абыш даа! Хоолоо, хоолоо наашань асара.

(Танякухнида ошоно. Игорь столдо нууна)

Игорь: Муноо худэлэнгуй һуухань шухала. һуужал һууха хэрэгтэй.
Бухэли табан час.

Софья: һуужал һуугты! Бидэ бури баяртайбди! Угы. Энэ Танимнай муноодэр яшаба гээшэб

Игорь: Яагаа юум? Би юушье анжараагуйльби.

Софья: Таниие хулээжэ-хулээжэ.... Харин ерэнгэхэдэтнэй уруу дуруу болоһон шэнги. Угы, юугээ тэндэ нобшорноб да? Магад, кухни хурэтэр ошожо шадаха гут?

Игорь: Туршаһуу даа (кухня ошоно. кухнида)

Таня: (юушьеб халаана, аягада хэнэ) Зуб лэ наашаа ерээт. һуугты! Эндэ таниие маша хурадаханаар хооллуулаадхиһуу.

Игорь: Би яаранагуйб, ханаагаа бу зобогты! Энэ бант танда ехэ зохино. Юумэ оортоо тааруулжа шададаг байнат.

Таня: (урдань табаг табина) һамаарангуй холоо эдигты! Салат. Пельмен. Ушоо нэгэ зүһэли торт. Талхан. Тоһон. Сыр.

Игорь: угы. Юундэ бүгэдынь нэгэ табаг руу? Намайгаа бу тиигыт даа.

Таня: Томо табаг ха юм. Багтаад лэ байна бэшэ гу?

Игорь: Юундэ намайе кухнида холлулнабта? Нэрэ хундыемни дэн доошонь хэжэ байна бэшэ гут?

Таня: Хурдан жажалагты!

Игорь: Угы, та яатараа намай яаруулнабта? Би бури мэгдэшоод байнальби!

Таня: гастритэтнай ургэлжэ һанаам зобоно.

Игорь: Гасна гастридаараа намай һонин гэжэ ханаа гут? Нээрээ амтатай байна. Унинэй иимэ амтатай хоол эдеэгуйб.

Таня: Ушоо нэмэхэм гу?

Игорь: һайн даа! Бэеэ бариһуу. Эндэ зада эдижэрхеод, тэндэ, таанадай эдеэлхэдэ, тэнэг хун шэнгээр амаа ангайгаад һууха болоно губ?!

Таня: танда намһаа юу хэрэгтэйб?

Игорь: Унэноо хэлэхэм гу?

Таня: Унэноо!

Игорь: Унэноо хэлэхэ болоо хаа, өөрөөшье мэдэнэгуйб.

(телефон дуугарна)

Игорь: Намай байхагуй гээрэй!

Таня: Танда бури энээ руу хонхододог болоо юм гу?

Игорь: Угы даа! Би мийн хэлэнэб, юумые яжа мэдэхэб.

Таня: (трубка руу) Зай. Жэргэхээрэшни таняаб. Игорь гу? Эндэ. Ондоо хаана байха юм? (Игорьтэ) танай киска.

Игорь: аашатнай гэжэ-э, абаха юумэн байхагуй.

Таня: гэртээ хугшэрһэн эхэнэрэй ааша.

Игорь: (трубка руу) Тиимэ-э! ку-ку!

Таня: У-у, киска донгодожо байна! Экологимнай бури халаа юм байна даа!

Игорь: Муноодэр гу? Хари бу мэдэе. Магадгуй... би оролдохоб... теэд... Намһаа боложо болуулһанаа хэрэггүй. Сулоогуйл хадаа сулоогуй. Би нэгэ арга олоод хонходохоб. Зай, ежикни, тааланаб шамаа.

Таня: Би танда һануулхамни – эндэтнэй хэлхээ холбоон бэшэ, хурдан дуудалагшье бэшэ. Теэдшье – намда хонходохо еһотой!

Игорь: Ойлгыш даа, киска, эндэш оошортой... Би автомаатһаа хонходожо байнаб

Таня: (Игорьто пальтоень шэдэн нэмэрнэ) Мышкэдээ бушуу ябагты! Хулэжэ ядашанхай! Харин намда хун ерэхэ еһотой!

Игорь: (трубкаээ улгэнэ) Хэн танда ерэхэ еһотой юм? Минии орондо ондоо хун гу? Угы теэд эжытнай намда дадашоод байна ха юм! Дахин , дахин үхүүлхээ болиел даа! Теэд, би юугээрээ танда таарахагуй байна биб? Мэдэжэ абамаар байна? Жэшэнь, эжытнай намда хирэ тоһошье халдаахагуй юм ... байна. Энэнь лэ эгээн шухала бэшэ юм гу?!

Таня: намһаа танда юун хэрэгтэйб? Намдмахун ерэхээ байна. Таа эндэ үлүүт. Юун танда хэрэгтэйб?

Игорь: юуншье хэрэггүй! Миин , гэрэл аһаалгатай, стол бэлдээтэй байхадан намда зохид байдаг. Ходол ресторануудаар хооллохонь хашартай болошоно... һуедэ, танай эжыдэ адляар, намда хэншье иигэжэ баярлажа байгаагүй. Теэд би хэзэшье айлда хургэ орожо узоогуй хум.

Таня: Теэд тэрэ Ежигтойгоо һуугыт саашань.

Игорь: О, тэрээндэш би залуудахаб.

Таня: Та? Залуудаха? Тэрээндэ гэшэ гу?

Игорь: Тиигэнгүй яахаб! Би ушоо нэгэ хорин жэл ябахаб. Харин тэрээндэшни хадамда гарахань шухала бэшэ, бэлбэхэнь шухала.

Таня: Энээниенень мэдэжэ байгаад, тэрээгээр яахатнай гээшэб?

Игорь: Юун яаха гэжэ? Битнай, юуншье һаа, эрэ хун гээшэ аабзаб даа!

Таня: О, ойлгостой! Зай, иигээд ябагты даа!

Игорь: Иимэ юумэ һаань , би ябаад яахабиб? Эндээ һууша һуугаа һаам дээрэ!

Таня: Та юу, ганса танда хубиин амидарал бии гэжэ һанана гут?

Игорь: Харин тэрэтнай намда угыхэн лэ даа.

Таня: Харин намда бии!

Игорь: Зай, дуратайл юумээ хэлэжэл байгты.

Софья: Танечка! Эдээлээл даа!

Игорь: Холоо абаад ошохоо банабди, Софья Ивановна. (Танида) Зай, ябахамнай гу? (салатница барина).

(Хонхо дуугарна)

Таня: Энэ дороо ябагты!

Игорь: Энэ саладаа баряад гу? Угыхэн даа, битнай томоотой хун байхаб!

Таня: Саладаа тишэнь оруулаад, тэндэһээ наашаа бу гарагты!

Игорь: Ойлгостой! (уудэнэй хонхо дуугарна). Уудээ юундэ тайланагуйбта? Намай харуулхаа эшэнэ гут? Би оорыгоо хэн гэхэ болонобиб? Хурьгэн хубуун гэхэ губ?

Таня: Юундэ едойгоод байгаа хумта даа?

Игорь: Хэн танда ерээ юм, - намда һонин байна.

Таня: Намда хун ажалаараа ерээ, собесчээ.

Игорь: Собесчээ ерэхэдэнь иигэжэ бэлдэдэг юм һаань , би юрдоо, собестэ ажалда орохонни! (хонхо дугарна. Таня уудээ нээнэ).

Дина: Сайн байна! Би ерээб! Эжы, эжыхэмни! Энэ би, Диинаб, шинии турэһэн басаганшини, шинии шуһа мяханби. Шамайгаа ехээр һанашооб даа!

Софья: Таня! Юун болооб? Юун шууяан бэ?

(Дина таһалга руу гуйжэ ороод, Софьин хузуундэ аһашана)

Дина: Хугшэн эжы, хайратамни! Одоошье уулзабабди даа.

Таня: (Диные татажа) Бу сошоо! Бага багаханаар!

Софья: Ши энээниие мэдэдэг юу гуш, Таня? Хэм бэ энэншини?

Дина: (Таниһаа мултараад, дахин Софьин хузуудэнэ) Хугшэн эжы! Шуһа мяханаймни таһархай гэжэ мэдэрнэгуй гуш?

Игорь: (Танида Дина тухай) Энэ шуһа мяханай таһархайе эндэхэ улдэжэрхихэм гу?

Таня: Энэ минии басаган! Танай зээ, эжы!

Дина: (Таниин хузуундэ улгэлдэшэнэ) Эжы! Турэһэн эжымни! (Софьин хузуундэ баһа улгэлдэнэ). Хугшэн эжымни! Хайратамни!

Таня: (хашхарна) Орилхоо боли гэнэм! Хэнээшье хузуундэ бу улгэлдэ!

Софья: (хашхарна) Хуугэд руу бу хашхара! Хэм бэ энэшни? Ай, бурхан, яатараа зурхэмни сохилно гээшэб. Таня, бу зобоогыш даа намай. Хэн бэ энэшни?

Таня: Шинии турэһэн зээ! Ньюжа ябаһанайм тулоо хулисыш даа!

Дина: Гушан жэл соо ньюжа ябаа. Шаһаа айгаад. Шамайе зэмэлнэ а агу гэжэ айгааха юм.

Софья: Угы, хаана нюужа байгаа хумши, Таня?

Дина: Энэшни намгаан нарайлалгын гэртэ арсаа юм. Намай ондоо хунууд ургэжэ абаа. Ооһэдоо долоон ухибуудтэй байһан юм! Уһан архиншад! Иимэрхуу амидарал туйлаа хум даа! Эжытай, хугшоодээтэй байһан аад лэ – оороо уншэн. (уйлана Зали).

Софья: Ши оорынгоо хуугэдһээ арсажа яжа шадаабши, Таня!

Дина: Та яагаад минии эжые буруушаагаад байнат?

Софья: Таня, энэшни унэхоороо унэн юм гу?

Дина: Яаха аргагуй унэн. (Софьие шанга тэбэринэ) Хугшоодэй! Шамайгаа хараад байхадаа , сэдхэлээ яашье ханахагуй байнаб. Зурхэнэймни охин , зуудэнэймни эхин!

Софья: Бил зэмэтэйб. Хулисыш даа намай, Таня!

(Динада) Шишье намай хулисэ!

Дина: Зай, хугшоодэй, хая саашань, бугэдынь марта.

Софья: Баарһан басагадни! Тиитэрээ намгаайдаг байгаа хун гуш, Таня? Тиимэл һаа, аймшагтай амитан байгаа хун губ? Хулисыт даа намайгаа, басагадуудни!

Таня: Эжы, ши бэээ бари даа, болие, юрдоо. Би муноо танда унэниенъ хэлэжэ угһуу.

Дина: Хэрэггүй! Унэнмнай дэншье һаа гашуун! Муноо болоһон хойно «хэн зэмтэйб, яалтайб?» гэлсэхэнэй хэрэггүй!

Софья: Байл даа, шамайгаа һайнаар хараад абаһуу! Хэн гэжэ нэрэтэйбши?

Дина: Дина.

Софья: Нюдэниинъ Таниин, ургэниинъ миниихи. Тиимэ бэээ, Таня? Тон миниихи! Нидхэнуудынъ – бурхан болоһон нухэрэйхидэм адли. Ургэниинъ минии, нидхэнуудынъ – тэрэнэй. Али миниихидэ адли гу? Угы, угы. Ниидхэн тэрэнэй болог.

Дина: Тэрэнэй байнгуй, ондоо хэнэй байха юм? Шэг шарай гээшэшни – уг удамаа дахадаг ха юм.

Софья: Нюдэниинь Таниин. Духаншье Тааниин. Духын хэлбэринь. Игорь, духын харагты даа!

Игорь: Духынь хараад бури бахархажа байнаб.

Софья: Харин хамарынь хэнэйхи гээшээб?

Игорь: (Танида). Хамар тухайнь ядажа нэгэ юумэ хэлыт! Хэнэйхи юм хамарынь?

Дина: (Игорь тухай, Танида) Энэмнэй хэн бэ? Та намда юушье хэлээгуйлта!

Игорь: Хэлээд ха юм?! Амидаралай энэ найхан баярта би хэншье бэшэб, улзуу хумби.

Софья: Игорь, та Таниие дахуул хуугэдтэй гэжэ зэмэлжэ байхагуй бэээт? Иимэ олон жэлэй унгэрһэн хойно?

Игорь: Таниие зэмэлхэ би яамр эрхэтэй хун биб?

Софья: Юу ямар эрхэтэй гэжэ?

Игорь: Тиимэ, би энэ гэртээ хугшэрһэн басагантай бури гэрлэхээр бэлэн болоод байгаа хум. Гэртээ хугшэрһэн басаган гээшэшни – сэдхэл уяруулдаг гое найхан бодолтой, журамтай, мун даруухан зантай байдаг гээшэ ааб даа. Харин тиин гэхээ энэмнэй гушан жэл соо хоер нюур гаргажа ябаһан байна. Зайчик Ежигуутнай арайл дээрэ байһан байха. Юуншье хаа, тэдээндэтнай нюуха юум гэжэ угы.

Дина: Энэ хэм бэ?

Таня: Энэ.. энэ.. юун лэ даа..

Игорь: Би миин командировкоор ябадаг хум би. (Танида) Тундрһаа хонходоход. Хунгэрэг саһан дороһоо.

Дина: Хэмбэ энэ?

Таня: Шинии эсэгэ! (Дина тэрэ дороо Игорее хузуундэ аһашана).

Дина: Аба! (дуратайгаар таалана). Абамни! Хайратамни! Одоошье бэе бээе олобобди даа! Эсэгэтэйб гэжэ би тухайлаашьегуй ябааб! Ямар ехэ баяр гээшэб! Ши намда яаха аргагуй хэрэгтэйш!

Игорь: Угы, угы, энэ хэрэгтнай бүтэхэгуй.

Софья: Та, юу, турэнэн басаганһаан арсажа байна гээшэ гут?

Игорь: Намда хуугэд байхагуй. Хэзээшье байгаагуй! Хубуудшье, басагадшье, хэншье-юуншье байгаагуй!

Софья: Минии Таня худалаар хэлэдэггуй юм. Та энээн тухай хайн мэдэхэ еһотойт.

Игорь: Хари гыш. (Динада) Ши хэдытэйбши?

Дина: Бу тиигыш даа, аба! (уйлана).

Игорь: (хашхарна) Хэдытэйбши гэнэб?!

Софья: Хуугэд руу бу хашхарагты! Хэдытэйбши даа, мухаа? Абадаа хэлэ даа. Бу ай.

Дина: Гушатайб! Тээд яагааб?

Игорь: Яагаашьегуй! Харин би эндэ ямаршье хамаатай бэшэб. Гушан жэлэй саана би сэрэгтэ байгааб, Воркутада. Эндэнэ нилээн холо.

Софья: А ши, Танечка, гушан жэлэй саана...

Таня: Би Ельцэдэ ажаллажа байгааб. Библиотечнэ институтуудээ дуургээд.

Софья: (Игорьтэ) Ельцэдэ байгаа нэн гут?

Игорь: Хэзээдэшье байгаагуйб.

Таня: Би Ельцэнэ Воркута ошогшо нэм.

Софья: Ши? Ельцэнэ Воркута? Яахаяа?

Таня: Экскурсидэ. (Зали).

Софья: Хамарынь яаха аргагуй танай. хайн харагты даа.

Игорь: (Танида) энээниие минии басаган гэжэ та нээрээнэ баадханагут?

Дина: Угы, юень ханаагаа зобоо юмта, аба? Алимент тулэхэ хэрэггүй. Би байратайб! Харин оортэтнай хайн бэшэ юм гу? Удангуй хугшэрхоо байнат! Тийн гэхэтнай гэб гэнтэ басагантнай бии болошобо. Ядахын сагта аяга сай хэжэ угэхэ хун байна.

Софья: Хуугэдые бури тамалба даа, юрдоо! Миниингээ хажуудхана хуу даа, Диночка! Өөр тухайгаа хугшоодэйдөө хоорэ даа! Бидэнгуйгоор яжа амидараа хумши?

Дина: Юун ухэхэнэй амидарал гэжэ даа! Аба эжы хоертой алмайтараа архи уудагайнь тулоо, эхэ эсэгийн эрхын ханаа юм.

Софья: Ямар аба эжы?

Дина: Ягааб даа, ургэжэ абахан. А, би тэдэниие эхэ эсэгэ гэжэ тоолодогшьегуйб.

Таня: Тийжэ яжа болохоб? Юуншьё хаа, шамай ургоо ха юм!

Дина: Хэн ургоо гэжэ? Хуугэдэй гэртэ хана шүргөөжэ хамтын байрада олоной тогоо долеожо ябааб.

Игорь: Яашье этигэнэгуйб!

Софья: Ши, Таня, басаганайнгаа иигэжэ зобожо байһыень мэдэжэ байжа, дуугай ябаа хун гуш?

Дина: Энэш яжа мэдэхэ юм? Турэхэнэйн хуулээр төөришөө зон губди.

Игорь: Теэд яжа олдобо гээшэбта?

Софья: Ай, бурхан! Нээрээ, яжа бэе бээ олоо гээшэбта?

Дина: Гэб гэнтэ, усэгэлдэр. (хоюулаа хэлэнэд).

Игорь: Жэгтэй! Теэд яжа бэе бээ танибабта? Шухан шуһаа татаа гу?

Дина: (сумкэхээн нарай хуугэдэй элдэбын хубсаһа гаргана) Энэ!

Игорь: Энэ баһа юун нобшоб?

Дина: минии хуримай бэлэг! Нарай **НЯЛХЫМНИ** хубсаһанууд... (уйлаганан) Эжын намда орхихон зуйл.

Игорь: Энэ мексиканска кинодотнай яашье этигэхэгуй байнаб!
Яажашье!

Дина: Этигэхэгуй хаа, энээниие харагты. Энэ булангуудтань эжын улээхэн тэмдэгуут байна. Муноошье этигэнэгуй гут? Жэгтээл байна!
Хугшоодэй, та, харагты даа.

Софья: (харана) Таниин лэ гар.

Игорь: та ухаантай эхэнэр ха юм та даа, Софья Ивановна.

Софья: Теэд энэшни унэхоороо Таниин гар байна. Оедолынь нэгэ заа будэруушэгшье хаа.

Игорь: (Танида) Та хуугэдээ хаяхадаа, пеленко дээрэнь, юу, тэмдэг табяа юм гут?

Таня: Тиигэнгуй яахаб!

Игорь: Та, юрдоо, еһотой хухы байнат даа!

Дина: Эжытэймни иигэжэ хөөрэлдэхөө боли! Тиимэ! Шуһан татаа! Би эжыгээ бури туруун адаглаа һэм. Соелтой, гуниглаһан шарайтай. Манай ногооной магазинда орогшо һэн. Нэгэтэ минии мунгэн дуталдаба гээшэ. Би подсобка соогоо бархиржал байгааб, харин отделэй уудэн онгорхой байгаа. Намда тэрэ дороо мунгэн хэрэгтэй байгаа! Харин манайнхинда хэндэшье угы! Эжы прилавагай хажууда зогсоод хулеэжэл байгаа! Би уһа нюдэн болоһон юумэн гаража ерээд, шэгнуур дээр абаха юумынь шэдэжэл байбаб. Харин эжы аргааханаар намда хэлэбэ гээшэ: «Хэды танда хэрэгтэйб? Бурханиие бодожо бу уйлыт даа», гэжэ... Теэд паспортыемнии харан гуйгоор намда мунгэ угоо юм.

Игорь: Юундэтнайш этигэнэгуйб!

Дина: Угы, яахадаа та этигэнэгуйбта? А? мунгэ намда угоо юм, амидаралаараа тангаригланаб – угоо юм!

Софья: Баарһан басагамни.Зоболонтомни! ходол гансаарханаа!

Дина: Гансаарханаа. Харин би муноо эжыгээ олооб, мун танаа , хугшоодэйгоо.

Софья: Унэншэ гээшэнь! Гоехоншье! Теэд яагаад хадамда гараагүйбши?

Дина: О, намай хэды дахин хадамда гараа гэжэ һананабта! Хамаг паспортам забаараа.

Софья: Хугэд бии бэээ?

Дина: Хари угы, **жаалда**.

Софья: Бүгэдээрэн нэгэ гэртэ зоожэ ороо. Бидэ хамта байха еһотойбди.

Дина: Таанадтайгаа нэгэ гэртэ орохо дурутайль би даа, теэд... Танайхитнай – иимэ гое ордон, харин миниихимни – хамтын байрада нохойн гэр.

Софья: Бидэ нэгэ таһалгатай байратайбди, ши нэгэ таһагтайш, тиимэхээ хоер таһалгатай байраа болгохо аргатайбди. ондоо хунуудтэй байхашни хуроо болоо! Сугтаа байе! Танюша, хайрсагаа абаад ерэ! (Таня хайрсаг асарна). Хара даа, зээхэмни, энэ гранат шулуунай ожерелье, браслет. А энэ сапфиртай бугжэ. Хуу – шэжэр алтан.

Дина: Таанад, юу, музей дээрэмдээ юм гут? Али булаша олоо юм гут?

Игорь: Гайха ехэ! Хаанаһаа юм энэ бүгэдэ?

Софья: Минии хугшэн эжы, шинии элинсэг эжы, Диночка, революционерка, **намын** гэшуун байһан юм.

Дина: Намынгаа мунгоор энэ эрдэнии худалдажа абаа юм гу? Бэрхэл байна даа элинсэг эжымни! Амаа ангайжа байгаагүй.

Софья: Угы юм ааб даа! Намада иимэ ехэ мунгэн хаанаһаа байха юм.

Дина: Теэд хэнэй юм бэ энэ эрдэни? Хэн абаа юм?

Софья: Хугшэн эжымни ехэ гоемсог хун байгаа юм. Унэтэй, сэнтэй, юумэндэ дуратай, теэд бага багаар бухы наһаараа абажа байгаа юм. Гэр булын эрдэни- эмэгтэй- шуудэй талаар уг залгалжамдаг. Бурхан хаража муноо энэ эрдэнииеэ хэндэ дамжуулхаа мэдэнэбди. Зээхэмни, шиниингээ бии болоһондо биухаангуй баяртайб! Муноо энэ эрдэни шиниихи. Аба даа, теэд гамнажа ябаарай!

Таня: Эжы, хайрсагаа угэ даа! Би байһан газартань табиһуу. Оорынъ юумэн гэжэ Дина мэдэжэл байна. Манайда ерээд харажал байна бээ.

Софья: Юун тиигэжэ тубэг татаха юм? Абаад ябаг. Гэнтэ алинегыень зуухэ дураниинь хурэг даа. Аба эдээнээ, Диночка.

Дина: Хугшоодэй, ши , юу –эдэбугэдые намда бэлэглэхээ байна гуш?

Софья: Шамда бэлэглээгүй даа, ондоо хэндэ бэлэглэхэби.

Дина: Угы. Энэтнай хаашуулай рдэни лэ! Энэтнэй хэдэн машина болоно ха юм.

Софья: Ши – минии хамагын унэтэй эрдэниш. Би шамдаа ехэл баяртайб, муноо һанаа амар ухэхэдэм болохо. (хайрсагаа угэнэ).

Дина: О-о!!! (хайрсагаа абахадаа харанхалжа унахаа һанана).

Игорь: (барижа абана) Ямар сэдхэлээ худэлдэг хуугэд гээшэб!

Дина: (Софьин хузуундэ аһашана). Хугшоодэй, алтанхан хугшоодэймни, амида яба! һайнши даа!!! (Таниин хузуундэ аһашана) Эжыхэмни! Намайгаа олоһондошни һайн даа! Аба, турэһэн абамни һайн даа! (уудэн тээшэ сухарин яарана). Бултандатнай һайн даа! Бухы юумэнэй тулоо! Энэ удэрые би хэзээшье мартахагүйб!

Таня: (хойноһоонь) Бу яара! Шатаар болгомжотой! Хуршэ айлай хубуун банан ходо эдеэд , хальһынъ шал дээр хаядаг юм.

Дина: Намда банан- манан хамаагүй! Баяртай!

(Игорь коридоор руу ошоно)

Игорь: Гушан жэлэй саана би басагатайб гэжэ мэдээ һаа, ушоо теэд тэрээндэмни иигэжэ хандаха гэжэ мэдээ һаа, би тэрэ басагаханиие абахал һэм. Бултадаа тэрэниие оогшохо, ушоорхэ һэн. Эжымнишье , магад, удаан амид мэндэ ябаха байгаа.

(хонхо дуугарна).

Таня: Таниие!

Игорь: Намай байхагүй гэгты!

Таня: Оороо хэлэгты.

Игорь: (трубка руу) Би байнаб! Ши намтай иигэжэ хоорэлдэхэ ямар эрхэтэй хумши? Минии басаган шамһаа хоер дахин эгэшэ. Теэд энээ руу ши хонходохоо боли!Эндэ минии хадам эхэ, басагамни... Угы, тэрэ һамгамни бэшэ. Юу худлаар хэлээ гэжэ? Тиимэ, усэгэлдэр энээ руу тушаан боложо орооб. Харин муноодэр шал ондоо. Зуб, хадам эхэтэйб, басагатайб, тиибэшье һамгамни бэшэ. Тиимэ, ута удаан туухэ. Дахяад энээ руу бу хонходо.(трубкээе табина). Бу гомдогты! Юуншье һаа, гушан жэл унгэроо ха юм даа! Гэбэшье би таниие һанажа , һанажа эхилжэ байнаб!

Таня: Та бидэ хоер усэгэлдэр лэ анха туруушынхиеэ уулзаабди! Би хээзэшье Воркута ошожо узоогуйб. Би хээзэшье ухибуу туроогуйб (уйдхар гашуулдатайгаар). Дина- булангай ногооной дэлгуурэй худалдагша. Би бури обогыншье мэдэхэгуйб.

Игорь: Та, юу, намайе тэнэг хун гэжэ һанана гут? Обогыншье мэдэхэгуй аад, угайнгаа эрэниие хуурмаг байга юм гу? Танай бухы Юумэнтнай хуурмаг юм гу?

Таня: Эрдэни жэнхэнил даа, амидаралшье жэнхэни ганса басагамни хуурмаг. Эжымни ухэхэ гээд байна юм. Эжынгээ һанаа амар ухэхын тулоо би юушье хэхээр бэлэмби.

Игорь: Минии һанахада, хоюулаа гэрлээ һамнай тиимэ аймшагтай юумэн болохогуйл даа.

Таня: Аза туршаһанай хэрэг бии юм гуу?

Игорь: Хара амьяа харахаяа болиел даа! Ами амьяараа байхадамнай бултандамнай муу: Намда, тандашье, танай эжыдэ, манай басагандашье...

Таня: Дина танай басаган бэшэ!

Игорь: Теэд хэн юм бэ?

Таня: Танда хэншье бэшэ! Эжымнишье танда хэншье бэшэ. Бишье баһа хэншье бэшэ.

Игорь: Теэд энэ хоер удэшэ хун болоһон болоноб?

Таня: Юун болоо юм? Найн дуратанай заахан зужэг.

Игорь: (хашхарна) Хархис амитан!

Таня: Бу хашхарагты эндэ.

Игорь: Хэрзэгы хуйтэн эхэнэр! Би таниие ухаан бодолхоон абажа хаябаб!

Таня: Танда оорынгоо баадхаһан хун эндэ угы, теэд хэншье таниие эндэ баринагуй.

Игорь: Баринагуйт – юундэб гэхэдэ та! Энэ хоер удэшэ намтай юунэй болоһые ойлгохо шадалгуй хун байнат!

Таня: Та хэн, юун гээшэбта? Юундэ би таниие ойлгохо, танай урда бээ сагаарулха еһотой олонобиб? ! (пальтогынь шэдэнэ) һайн амараарайгты!

(Игорь альгадажархеод, гаража башана. Хонхо дугарна)

Таня: (трубка руу) шагнажа байнаб (шагнана). Муноо та намай шагнагты! Би табитайб, табитай хун ямар байдаг юм мэдэхэ гут? Ушоо теэд тэнэгээршоглохо дуратай, гэртээ хугшэрһэн гэргэмби. Игорь дахяад наашаа хээшье ерэхэгуй. Эндэ ямаршье хадам эхэ, тэрэ муртоо ямаршье басаган байхагуй! Унгэрхэдоо, уг удамай эрдэнишье эндэ байхагуй! Унгэрхэдоо, уг удамай эрдэнишье эндэ байхагуй! Би тэрэнэй һамганиинь бэшэб. Угы, эхэнэрынь бэшэб! Бэшэб гэнэб!!! Тиимэ, гэрлэе гэжэ гугаа. Арсааб. Тиимэ, арсааб! Арсааб!!! Юундэб гэхэдэ- дурагуйб! Таашье дургауй юм гут? Тиихэдээ хэншье тэрээндэ дурагуй гэжэ гу? Халаг даа! Хайра дуранда хуртэхоор хун. Зай, аятайхайнаар хоорэлдэбэ гээшэбди. Хонходожо байгты, хамаагуй! (трубкээе табина) Альгадажархиба! (сэдьхэлээ ханангыар хасараа эльбэнэ). Намае эхэнэр хун гэжэ тоолонол. Зобошон эхэнэр, золгуй басаган ури, талаангуй тэнэг гэжэ намһаа утхатай. Ай, бурхан, теэд талаангуй байхада ямар гое юм! Би унихэнэй иимэ байжа узоогуйб! Ай, бурхан, юншье гэһэн талаангуй хунбиб! Яахынш аргагуй талаангуй! (коридоор соогуура эрьэлдэнэ, дуу холойн ушаргуй баяр баясхалантай).

Софья: (таһалгаһаан) Таня! Хаанабши? Хайша угы болошообши? Би ямар талаантай хун гэшэбиб! Яахын аргагуй талаантай!

Хоёрдохи хубинь дурэбэ.

Гурбадахи хуби.

Хоёр долоо хоног унгэроо. Хоёр хундэ баярай шэрээ бэлдээтэй. Стол дээрэ – сэсэг. Радиогоор шэнэ жэл тухай юушьеб хоорэнэ. Софья гоешонхой юумэн шэрээнгээ хажууда нууна. Харин Танянэгэ тиижэ гоешьегуй, елкоо гоеожо байна.

Софья: Игорь муноодэр хонходоо гу?

Таня: Уды.

Софья: усэгэлдэр хонходоо һэн гу?

Таня: Эжы, хэды дахин асуунабши даа. Асууха бухэндэшни харюусажал байнаб: Игорь удэр болгон хонходоно.

Софья: Тээд юн гэнэб?

Таня: Дуратайб гэнэ.

Софья: Хэндэ?

Таня: Бидэндэ.

Софья: Годорхойгор хэлэбэл?

Таня: ханаагаа зобоно.

Софья: Юун тухай?

Таня: Шинии элуур мэндэш тухай.

Софья: Тэрэшни шамдаа дуратай гу?

Таня: Мэдээжэ.

Софья: Харин ши?

Таня: Бишье баһа.

Софья: Нэгэл бэшэ байна даа.

Таня: Бухы юумэн гое байна бэшэ гу?

Софья: А Дина хайшаа угы болооб?

Таня: Убдэшоо гэжэ танда хэлээ һэмнэйб.

Софья: Юуниинь убдэшооб?

Таня: һалхи абаа гэжэ танда хэлээ һэмнэйб.

Софья: «һалхи абаа» Ши оороо ургоогуй хадаа иимэ һанаа амар байнаш. Хуугэдые ходо харажал, сахижал байха хэрэгтэй.

Таня: Дина хуугэд бэшэ.

Софья: Намда бол – хуугэд.

Таня: һанаагаа зобоһонэй хэрэггуй. Миин ханяада хуруо.

Софья: Тиигээ һаа – ши яашообши? Угайдхадаа энээн тухайгаа ойлгуулха аргатайгуш?

Таня: Би яагаашьегуйб. Елка шамда һайшаагдана гу?

Софья: намда, юрдоо, юуншье һайгшаагданагуй! Ши намһаа юу хээнюунаш. Гомдолтойл байна даа! Теэд юуень худалаар хэлэхэ юмнамае юушье ойлгоногуй гэжэ һанаа гуш?

Таня: Эжы, ши бугэдынь тухайлаад байгаа юм гуш?

Софья: Хуул хаража байнаб. Дина бидэнтэй шэнэ жэл угтахагуй. Теэд яагааб? Хара амяа бу харая! Дина залуушултайгаа угтаха, хухиг лэ, сэнгэг лэ. Шамайгаа дутэ мэдэдэг болоходоо, шамдаа улам эльгэ нимгэн болохо. Хараха узэхэш даа!

Таня: (эжыгээ тэбэринэ) Эжы, би шамдаа ухаангуй дуратайб!

Софья: Тиигээ һаа, намай орхеод энэ дороо яба.

Таня: Хайшаа яба гэжэ? Юундэ?

Софья: Игорььтэ ошо! Шэнэ жэлээ ши тэрээнтэйгээ угтаха еһотойш.

Таня: Би дурамгуй!

Софья: Худалаар бу хэлэ, дуратайш! Гансал намайгаа гансаарыем орхихо хайрланаш. Харин би шамайе яба гэжэ байнаб!

Таня: Эжы, энэшни бутэхэгуй юумэн!

Софья: Танечка, мухамни, бм шамайе гуйжа байнаб! Яба!!! Би гансаараа бури гоеор байхаб.

Таня: Эжы, би таниие гансаарыетнай хэзээшье орхихогуйб.

Софья: Шамһаа боложо бухэли һунеороо һанаан уноон боложо, бодолдо абтажа һууха болон губ. Эндэ хоюулханаа һутарнай, игорь гэнтэ ондоо эхэнэртэй уулзашаг даа? Шэнэ жэл соогур элдэбын хулеэгдээгүй юумэнууд болошодог ха юм. Би энэение тэежэ шадахагуйб, Танечка! Хэрбээ, бидэниие орхео һаань... Ошо тэрээндээ!

Таня: харанхы болоо! Яажа хурэхэ хумбиб?

Софья: Эжынгээ хормойһоо һалангуй баа байһаар бури зэрлигшээгээ. Такси захииш!

Таня: Шэнэ жэлэй орой юунэй такси?

Софья: Барагтайл даа! Ондоошье унаагаар урдихэш!

Таня: Газаа харанхы, хуйтэ нойтон...

Софья: Хуйтэ Нойтон! Харин дээрэһээшни ямар гое саһан орожобайна гээшэб!

Таня: бэем нэгэ заа дагжа һуроод байна. Убдэхоо һанаа гээшэ губ.

Софья: Дулаагаар хубсалаад яба!

Таня: Хайшаашье ошохо дурамгуй, эжы!

Софья: Намайгаа бодожо ошыш даа, Таня!

Таня: Яажа эндэ гансаараа байха хумшт?

Софья: Гансаараа? (энеэнэ). Угы юм ааб даа! Намтай инагуудни бүгэдээрэн байлсаха!

Таня: Зай, шиниихеэр болог.

Софья: Яарыш даа, Танечка! А! Бэлэг? Игорьтэ бэлэг? Шэнэ жэл болохоо байна ха юм.!

Таня: Тиимэ, тиимэ, замдаа нэгэ юумэ абуужаб.

Софья: Яагаад нэгэ юмэ гэжэ? Игорьтэ нэгэ юумэ гэжэ гу?

Таня: һанаагаа бу зобо, эжы! Аргынь олохоб!

Софья: Арнынь олооб! (нюусаао юм шэнги) Би адаглажархео хум. Игорь анха туруун манайхиһаа гарахадаа, гэнтэ галуу хун шэнгеэр

Диккенсын зурагта гуйжэ ерээд, ялалзаһан нюдоор шэртээд байгаа юм губэ. Энэшни нэгэл утхатай! Игорь, ши бидэ хоер шэнгээр, Диккенсэдэ дуратай байһан байха! Арбан боти Диккенсээ бэлэглэжэрхи!

Таня: Теэд бидэ Диккенсгуй яахабибди?

Софья: Шинии Диккенс шамһаа холо хайшаа ошохо юм? Игобтэйгоо гэрлэхэдэтнэй дахяад һуури байрадаа бусаха.

(Таня Диккенсээ сумкэ руугаа хэнэ).

Софья: Наашаа боло даа, би шамайгаа таалаһуу! (Таня дутэлнэ). Юундэ иигээд урбайгаад байгаа хумши даа? Мийэрээдхи даа! Зай! О! Шал ондо хэрэг!

(Таня гэрһээ гарана. Подъездэдэ уудэндэ тушоод суумхэ дээрэ һууна. Гэртэнь хонхо дуугарна. Таня һурэжэ бодоодшагнаархана, сэдхэлынь худэлэнги, гэбэшье эрьежэ орохоо хусэлнэгуй. Софья таһалгадаа баһал шагнаархана)

Софья: (оортоо) Игорек хонходоно... Али Диночка гу... Теэд Танечка байхагуй (уухилна, аахилна, булайгаар бэеэ зэһэнэ, шанагдана, тийһээр хул дээрээ бодошоно, һүүлэрнь ханаар дамжа дамжаһаар телефон тээшээ тэгуулнэ). Энэ дороо, Игорек, энэ дороо... Энэ дороо, Диночка, мухамни! Зээхэмни! (дутэлхэтэйн сасуу телефлн дуугархаа болошоно). Зай, дахяад ! ушоо нэгэ дахин дуугара! Дахяад хонходоохи! Амархан ха юм даа! Юумэ абараахаа болеоб даа! (стул дээрэ һушана).

Таня нелбоһоо гоожулан номоо уншана. Холоһоо, ойртон ойртон нэгэ һонин «тур-тар» гэһэн абяан дутэлнэ. Тийһээр площадька дээр арадаа туламтай, маяг тулаһан Дед Мороз бии болоно. Туламһаань елка бултайна.

Таня: (һурэжэ бодоно) Бу дутэлэгты! Хашхархаб!

Д.М.: (Динын хоолойгоор) Шэнэ жэлэй мэндэ хургэе! (Таниин толгой дээр конфетти сасана). һайн һайханиие хусэе! Гэрһээн улдуулээ гут? Намһаа боложо гу? Юу, танинагуй гут? Би байнаб, Дина! Танай басаган! Нанаа гут?

Таня: Дина? Ши юм гуш?

Дина: Та, юу, унэхоороо Дед- Мороз гэжэ ханаа гут?

Таня: Ямар гое юум бэ! Ямар зохидоор ханажархеобши! Таяг тушэжэ байжа! Шэнэ жэлэй баяр хургэе! хайн хайханиие хусэе! Баярлахан гэшэмни! Жэнхэни Д-М (Диные тэбэрин угзарна).

Дина: Аргаар, аргаар! Таягни баһа жэнхэни!

Таня: Бишье баһе таягтайб (хулнуудээ сэхэльдюулэн алхална). Хоер тахирнууд! (энеэнэ, Диные угзарна, носоно).

Дина: Болгоомжоло! Ой, болиит даа! О, табиит! Унахаа байнаб, болохоггүй! Таягни жэнхэнил элуур мэндээрээ тангаригланаб!

(Таниие даража унашана)

Таня: (мэгдэнгээр) Жэнхэни таяг? Юун болооб, Дина?

Дина: Бурхан хэһээгээ!

Таня:Өөрөө тэнгэриһээ буугаад хэһээгээ гэжэ гу?

Дина: Өөрөөбэшэ. Тэрэ банаан эдеэд , хальһынъ хаядаг хубуундээ даалгаа. Тиихэдээ, танай эрдэни абан гэхэдээ, алмайрал алдааб: Бухы наһаараа хулоо шиигээд , хуйэндоо нелбоод хэбтэхэб гэжэ ханааб! Шатаар галзуу хун шэнгээр хиидэжэ ябатараа, доро хоно хальтиржа унаад, хулоо хоер газараар хухлжархеоб. Урдань хулгайн тулоо хунэй гарынъ таһалдаг байһан , харин муноо бурхан хулынъ хухуалдаг болоо юм ха. Эрдэниитнэй би гэдэргэн асарааб. Хулисэгты намай, Таня. Туруун ерэжэ шадаагүйб. Хулоороо дуужэлэгдээ хэбтээ хаа юмбиб. Эхэ эсэгымни намайе хуншье гэжэ тоолодоггүй хэн. Алишье абажа угоогуй! Харин тиихэдэ таанад угайнгаа эрдэниие гэб гэнтэ, инагхан Диночкэдээ гээд, угэжэрхинэт. Хэнээшье толгой эрьенэ ааб даа. Би нэгэ дахин энэ эрдэниитнай танһөө гуйжа абаад, бугэдынъ зуугээд, прилавогайнгаа саана зогсохоб. Заведующимни атаархаһандаа боожо ухэхэ байха!

Таня: ямар бэрхээр ерээбши даа! (тэбэрижэ, таалана) Гэртэ орое! Хугшэн эжыгээ баярлуулая! Ай, бурхан юунэй хугшэн эжы? Юушье хэжэ

байна бибдаа?! Убэштэйгоор бэшэ аальби даа! Таби хурэшоод , юу хэжэ байна гээшэбиб?

Дина: Таби? Хорого дайсантнай душдн долоһоо улуу наһа танда угэхэггуй. Манай заведующи табин табатай, теэд өөрынгөө табин хоертойб гэжэ худалаар хэлэдэг юм! Тэрэ муртоо гурбан худалаар хэлэдэг юм! Тэрэ муртоо гурбан нюуса амарагтай! Этигэнэгуй гут? Элуур мэндээрээ тангаригланаб! Гурбабшуу! Би бугэдынь хайн мэдэхэб. Манай грузчик Гришка – нэгэ! Инвалидна машинаар хойнооһонь ерэдэг пенсионер - хоер! Ушоо теэд – ревизор! А, тэрэнээ ганса шангалтын уеэр ашагладаг юм . Харин нюур шарайгаараа танай шэгшэдэшье хурэхэгуй. «таби» гэнэлта! Одоол сэнгэхэ наһан!

Таня: (энеэнэ) Ой, ямар азаар тантай тааралдаабиб, Дина. Ямар хайн хун гээшэбта!

Дина: Би хайн гэжэ гу? хайн хун гээшэтнэй та ха юм та!

Танда бэшэ, намда аза буугаа! Би тантай, юрдоо, амидарал тухай зубшэхэ байгааб. Ой энэ намда тон шухала! Б ибури тэбшэжэ ядаад байнаб!

Таня: Хоорэлдэхэбди. Бухэли һуни урдманай. Зай, юм? Ошожо эжыдэ сэхэ руунь хэлэхэмнэй гуй? Худлаар хээ хэлэхээр бури толгоймни эрьешоо.

Дина: Сэхэ руунь? Юу , убэштэйрөөгут? Нүгөө юртэмсэ рууэжыгээ ябуулха гээ гут? Унэн танда, юу, амидаралһаа улуу юм гу? Эжытнай унжэгэн хуугэдшэг хун! Ушоо теэд худлаар хэлэхэнэймни тулоо намда угэхэн мунгыетнай муноо бусаажа шадахагуйб – бугэдынь урижэрхеод.

Таня: Мунгэн яахабдаа! Мунгэн шухала бэшэ!

Дина: Арюун хайхан хунууд юм аа! Мунгэн шухула бэшэ! Уг удамай эрдэни шухала бэшэ «аба Диночка»!

Таня: Таниие зээмни бодоно ха юм.

Дина: Харин минии аба эжы намайгаа басагамни гэжэ мэдэдэг байһан, теэд минии тулоо юу хэ юм? Нэгэ дахин толгойемнишье эльбэжэ узоогуй

(бархирана) Хугшоодэйемни намһаа бу буляагыт даа, Таня! Тэрэнһээондо намда хэншье угы! Турэл гаралшье байхагуй!

Таня: Тиигээ хаа, бэе бээе ши гэхэмнай гу? Теэд намайгаа эжы гээрэй. Ойлгоо?

Дина: Тэрэ амархан. Бури сэдхэлһээмни гарадаг байха.

Таня: Зай, гэр руугаа?

Дина: Урагшаа! (уудээ эридэр нээгээд. Софьиие анжарангуй ороно)

Таня: (баяр баясхалантай гаар) Эжы! Хара даа, ямар ехэ баяр гээшэб! (халта сошон) Эжы! Хаана гээшэб?

Дина: Гаража ябашоо гу?

Таня: Эжы арбан жэл хулоороо ябаагуй.

Дина: Хулгайлаа! Муноо хамаг юумэ хулгайлдаг болоо ха юм!

Таня: Би удэнһээ холодоогульби.

Дина: Тэнгэри оодэ дэгдэшоо юм гу? Угайнгаа эрдэниие намда угэнһөөнь хойш., би юундэшье гайхахаа болооб.

Таня: (мэдэ ухаа алдан) Мама!!!

Софья: (хашхарна) Таня! Юун болооб?

Таня: (эжыдээ гуйжэ ошоно) Эжы! Яагаад эндэ ерэшоо хумши? Бараг гуш даа?

Софья: (таяг тулаһан Диные хараад) Хэм бэ энэшни?

Дина: Би Жабар убгэнби, хун болгондо бэлигтэйб, тулам соо һухэтэйб, тоомгуй толгойень таһалха!

Таня: Эжы, бу ай! Энэ манай Диночка! Маанадые гайхулха гээ юм.

Софья: зээхэмни! Бэрхэш даа! Ямар гоеор һанажархеобши! Таяг тулаһан Жабар убгэн, энеэдэтэй гээшэнь. Иимэ юумэ хаража узоогуйльби. Юун гэнэн утхатай юм энэшни?

Дина: хулоо хухулааб гэнэн утхатай.

Софья: (Танида) Ай, бурхан арин ши, миин ханяада хуроо гэжэ байжа намтай арсалданаш! Харана гуш, юун болоод байһыень?!

Таня: таһалгадаа орие даа, эжы!

Софья: Орохоб! Өөрөө ябаад орохоб!

Таня: намай тушэл даа!

Софья: Тушэнштегуй ябахаб! Харин ши, Дина, холо боло, гэнтэ шамайе даража унагшабиб. (Дина таһалга руу ороно асарһан елкөөе тогтооно, бэлэгуудээ бэлдэнэ. Энэ уедэ Софья ханаар дамжан ябана).

Таня: Болгоомжоло, эжы!

Софья: Унаха гэжэ һанана гуш? Угыхэн даа!

Таня: Эжы, намай тушэл даа.

Софья: Хэрэггуй. Ябажа һураха хэрэгтэй! Намда муноо һуужа һууха сулоошье байхагй. Иимэ ехэ гэр бүлэтэй хун, яжа амаржа һуухаб! Нэгэ заа амья абаад, дахяад ябахаб!

Дина: Баян Жабар убгэнэй бэлэг сэлэгтэ хуртэгты! Эжы, энэ танай бэлэг! (ялагар тологор платье угэнэ). Ушоо теэд , ноохи угайнгаа юумэнуудые бугдынь зуу. Намда угэһэн мунгыешни энэ платье болгооб.

Таня: һайнши даа, Диночка! Иимэ платье умдэхэ гэхэдээ арайл хугшэрөө бэшэ хун губ?

Софья: Хугшэроо хадаа – хуугэдтээ угэ. Дуран соогоо умдэдэг.

Дина: Эжы, умдыш даа! Тэрэ дороо залуу болохош.

Софья: Бу арсалда, Таня, умэдэ! Хэн шамай хараадхиха һэм. (Таня платия абаад ябашана).

Дина: Харин шамдаа, хугшоодэй, фотоаппарат!

Софья: Фотоаппарат? Намда гу?

Дина: Бэе бэеынгээ зураг абахабди! Гэр булын альбом байгуулхабди.

Софья: Залуудаа зураг абагшал һэм, муноо мартажархеоб.

Дина: һургахаб! Бугдынь һанахат! Бухэли һуни урдамнай байна.

Софья: (зурагынь абана, ялас гэхэдэнь сошоно) Ой! Энэш яанаб?

Дина: Бу ай, хугшоодэй, энэшни «вспышка» һахалтайбайхадам зурагым абажархиха юм!

*(шэнэ платитай, ундэр һуеытэй гуталтай, зуудхэлнуудээ зууһэн юм
Таня орожо ерэнэ)*

Дина: Эжы, харагты даа энэ хуниие! Алта мунгэтэй хайр сагтал яларжа, толоржо байна!

Софья: А Игорь ерэхэ гу?

Таня: Хонходохо байха.

Дина: Эжы, ши энэ шэгээрээ минии ногооной дэлгууртэ орожо ерээрэй. Харин би заведующедээ нэгэ хайша хэрэгээр хэлэжэрхихэб: «энэ минии эжы! Морковь абахаяа шагаага».

Таня: (томоотойгоор) Заабол орохо. Найн даа.

Софья: (зураг абаха гэнэ) Зай, нэгэ заа зуун тээшэ боло, Таня. Дина, эжыдээ нэнгэ!

Дина: һахалаа абаадхиһуу.

Софья: Хамаагуй! Таня, энеэл даа, энеэ! Нюдэнш нэгэ бэлтышэнхэй байна. Шамтай нэгэ гайхамшагтай юумэн боложо байһан шэнгээр харагданаш. (абана). Зай, абажархибаб! Зай, теэд, Таня, хурдан яба! Шэнэ жэл дутэлоо.

Дина: Хугшоо, ши хайшань эжые улдэнэбши?

Софья: Шинии эсэгэ руу! Игорь руу. Ши бидэ хоер хоюлханаа эндээ сэнгэхэбди.

Таня: Угы, би хайгшаашье урдихоо болеольби!

Софья: Тиимһэхээ, бу удаара! Гуйдэлоор яба! Гуйдэлоор, гуйдэлоор.

Дина: Эрэ хунэй хойно һоо гуйхэ гээшэшни – болиһон хэрэг лэ даа, хугшоодэй! Хойноһоонь гуйхэдэшни шамһаа тэрьедэхэ. Тэрээнһээ тэрьедээшэнь дээрэ. Тиихэдэшни хойноһррш гуйхэ. Тиимэ рефлексэтэй зон.

Софья: Томо хунуудэй хоорэлдоондо бу оролсо! Яба, Таня. Ошо тэрээндээ! Бидэндэ һанаагаа бу зобо.

Таня: Зай, зай, эжы! (Таня сумхэ абаад ябаха гэнэ).

(телефон дуугарна)

Таня: (баяртайгаар, найдалтайгаар трубка абана) Алео! Би байнаб... (урлаа хухаран). Сайн байна, Ежик! Найн даа! Таниешье шэнэ жэлээр амаршална. найн найхание хусэнэб! Мэндэ хургэхэ гэжэ гу? А Игорь танайда бэшэ юм гу? Угы, эндэ угы. Угы, иишэ ерэхэгуй. Лаб! Тиимээ, танайдаа ерэхэдэнь, намһаа мэндэ хургоорэйгты. Угы, наашаа лаб ерэхэгуй. Баяртай!

Софья: Таня! Ши ушоо ябаагуй гуш?!

Таня: (бусана) Угы, эжы! (найдангыар) Юм бэ? Шэнэ жэлээ намтайгаа угтахаа һанана гуш?

Софья: Угы юм ааб даа! Муноо болотор ябаагуй гэжэ һанаамни зобожо байна. Бушуу яба!

Дина: Алдуу хэжэ байнаш даа, хугшоодэй! Шоро муута алдуу.

Софья: Бу оролсо!

Таня: (эжыгээ таалана) Ута наһатай, удаан жаргалтай, элуур мэндэ ябыш даа, эжыхэмни!

Софья: Юун ута наһа гэжэ даа. Хоер, гурбан жэл болоо.

Таня: (Диные таалана) Ерэһэншни найн даа. Аза жаргал шамдаа хусэнэб.

Дина: (һэмээхэн) Холо бу ошорой! Тэндээл байгаарай!

Софья: Бэлэгээ, бэлэгээ бу марта! (Таня площадка дээр гараад суумхэ дээрэ һуушана).

Дина: Зай, хугшоодэй, хуушан жэлээ удэшэе даа!

Софья: Зай, сэнгэжэ угэе даа! Мундоодэр зада уухаб! Алео, намда хара архи хээд угэл даа хорин дуһал! Сэхэ морс руу.

Софья: (һанааршахан) Ши оортоо ехээр хэжэрхео бэшэ гуш, мухаа.

Дина: Таа һанаагаа бу зобогты – архи хурэхэ. Би оороо еһоор хоноор абаад ерээ һэм.

Софья: Ши ехээр уудаг юм гуш?

Дина: Миин байгаад уудаггүйб. Теэд муноо уунгуй яахаб! Хуушан жэлэй тулоо! Хяаран ошог! Ура!!!

(уужархинад)

Дина: Теэд энэ архияа холо болгое! Танай ханаагаа зобохо гуйн тулоо! (архияа аягтыень абаад шата руу ябашана). Эндэ хэр байнабши, эжы?

Таня: хайн даа. Гэмгуй байнаб.

Дина: Хуушан жэлээ удэшэе. Бари! (стакан угэнэ).

Таня: Ой, бидэ юу, архиншад шэнгээр шата дээр уухамнай гу?

Дина: Юрдоо уухагуй байнхаар, шата дээр угаашань дээрэ!

Таня: Даруулаагуйгоор гу?

Дина: Эдихэнь шухала бэшэ, уухань шухала! Даруулга хүлдэнь абаад ерэхэб. Зай, хуушан жэлэй тулоо! Хяаран ошог! Балга балгаар бу уу, тургоор ногтошохош! Теэд энэ бриллиантнуудэй зуугээд шата дээгуур мухарижа хэбтэхэш. Зай, нэгэ доронь ушоо нэгэ нэгы!

Таня: Ой, намдаехэдэхэ.

Дина: УУ, угы хаа, ханяада хурэшэхэш. Нюдоо аняад, хамараа таглаад хунтэруулжэрхи!

(Таня нюдоо аняад, зориггуйгоор урдаанаар ууна)

Дина: Харин би хээлитэйб. Теэд нухэр байхагуй, байгаашьегуй, байха шэнжэшье угы. Яахаб Эй, ши нюдоо нэгыш-э-э!

(Жабар убгэнэй хубсаһтай, арадаа елко ургэлэнхэй, Игорь ерэнэ).

Таня: (уугаад нюдоо нээнэ) Тиимэшье ехээр уугаагуй байтар, Жабар убгэн хоер болоод харагданал!

Дина: Минии коллега ерэ.

Таня: Ши энээниие мэдэхэ юм гушта?

Дина: Энээниие гу? Мэдэнгуй даа!

Таня: Хэн бэ?

Дина: Дед Мороз!

Таня: Ойлгостой! Хуушан жэлэй тулоо! (мургэлдуулээд уужархина).

Софья: (тахалга соогоо. Софья уудэн тээшэ ябад гэнэ) Дина! Дина!!!
Хайшаа угы болошообши?

Дина: Дуудажа байна! Бу ундаарайгты! Удахагуй шампанска абаад ерэхэб! (Софьиео стол тээшэ хутэлэн) Хугшоодэй, яатараа муноодэр гуйгоо харайгаа хэмши? Арбан жэл миин нуужа нуужа, муноо болоходо гуйшэхэ юм.

Софья: Хайшаа угы болошобши? Нанаамни зобоно ха юм.

Дина: Туалет ошоо нэм бээ.

Софья: Манай туалет нугоо талада бшуу.

Дина: А, би газалаа нэмбээ. Хуудодэ байгаад нурашооб. Хото ерээд арбан жэл болошье наа, юрдоо дадажа яданаб, шудхэр абаг!

(шата дээрэ)

Игорь: Та шэнэ жэлээ эндэ угтахагээ гут?

Таня: Тиигээ. Теэд яагааб? Таа юундэ гайханабта?

Игорь: Угы, угы, зугоор. Намдашье эндэ найшаагдана. Тантай шэнэ жэл угтажа болохо гу?

Таня: Би хоер Дед Мороозоор юу хэхэбиб? Ондоо тээ дуталдаад байхадань, намда хоер байжа байха.

Игорь: Ойлгостой. Ябая даа. Тоглоон шоглоон бутэбэгуй.

(Малгайгаа, нахал намбайгаа абаад ганса улаан хамартайгаа улэнэ)

Таня: Та юундэ гэнтэ намда стриптиз харуулжа оробот? Дед Мороз байһан аад, Клоун болошобол.

Игорь: Би танһаа хулисэл гуйхаа ерээ нэм. Нанаагаа бу зобогты, би энэ дороо ябахаб (клоунай хамараа абана).

Таня: Клоун байһан аад, Игорь болошобо!

Игорь: Би танай урда зэмэтэйб.

Таня: (энеэнэ) Та альгадаһан тухайгаа гу? Хулисэл гуйһанаа хэрэггуй!
(эльгэ хатана) Танай альган тараг – намда эгээн найхан дурасхаал болоно! Би

ногтуу байна губ? Теэд юун болоо юм? Шэнэ жэл боложо байна ха юм!
Тиибэшье, буруушаана гут? А?

Игорь: Угы, бахарханаб! Та жэгтэй гое байнат! Намтай иимэ юумэн болохо гэжэ би ухаандаашье оруулаагуйб!

Таня: Тиимэ гэжэ гу? Ежиктнай танда мэндэ хургоо хэн. Тэрэ Мышкатнай таниие хулэжэ байна **бшы бы даа**.

Игорь: Эндэһээ ябагты гэжэ хэлэхэ ханана гут?

Таня: Зугоор мэндэ дамжуулха гээ хэн. Теэд дамжуулжа байнаш.

Игорь: Харин би танда бэлэгтэй ерээб.

Таня: Бишье баһа танда бэлэгтэйб (хулоороо суумхэ этэрнэ). Энэ . Би ниилэн ногтууб! Бэлэгээ абахаа тонгойһоо хаа, унашахаб. Өөрөө абаарайгты даа.

Игорь: Харин та муноо намда гараа угэгты даа! Баруун гараа!

Таня: Угыхэн даа! (гараа угэнэ). Ой! (гэдэргэнь абашана). Энэ **зүүн** гарни. Би эндууржэ магадгуйб. Зурхэмни хаана бэлэй? Энэ байна. А, баруун гар- энэ байна. Ой, бэһэлиг!

Игорь: Танда зохихо юм гу, зохидшоохо юм гут гэжэ ханаам зобоо юм.

Таня: Зохоо юм байна! Зохидхоншье байна!

(Игорь таалаха гээд тонгойно)

Таня: Энэ яажа байнат?

Игорь: (энеэнэ) Би яагаашье гуйб! (курантын абья дуулдана). Шэнэ жэлээр амаршалай! Шэнэ жаргал юроо!

Таня: Ондоо юмэндэ бу хамаарагты!

(Игорэй таалаха гэжэ байхадань шампанска бариһан Дина орожо ерэнэ)

Дина: Шэнэ жэлээр! Ой! Энэш манай аба байнал! Шэнэ жэлээр, аба! Угы, юу хэжэ эндэ зогсоонобибди. Шэнэ жэл гээшэшни – гэр булын баяр ха юм! Тиимэһээ гэртээ угтаха еһотой!

Таня: Суумхээ баригты! Доторынь танай бэлэг бшуу!

Игорь: Ямар хундэ юм! Хаража болохо гу?

Таня: Болонгуй яахаб?

Дина: (шагаана) Жэгтэйл хунууд даа! Бухы юумээ хундэ тараахаар бэлэн!

Игорь: (хаража) АЙ, бурхан! Баһал Диккенс!

Таня: Намһаа, эжыһээ... ушоо Диночка гурбанһаа – бэлэг!

(Игорь дахин Ж-убгэнэй хубсаһа умдэгэ, һахалаа зуунэ)

Таһалга соо

Софья: Гурбан елко, хоер Жабар-убгэн! (зураг абана). Манайхин хараа һаа, гайхаха байгаа!

Софья: Угы, Таня, ши эндэ юу хэжэ байнаш? Юугээ эндэ мартаа хумши? Ши муноо хаана байха еһотой бэлэйш? Хэнтэй?

Игорь: (Игорь һахал һамбайгаа, малгайгаа абажа). Шэнэ жэлээр Софья Ивановна! һайн һайхание танда хусэе! (Дина баһал юумэ хуумэ тайлажа, Игорь Таня хоерой **дэргэдо** зогсоно).

Софья: Шэнэ жэлээр, Игорек! Зай, гэр булоороо! (зурагынь абана)

Дина: Харин би хээлитэйб. Турэхэм гээшэ гу, али болиход гээшэ гу? Яалтайб?

Софья: (фотоаппарадаа унагаажархина) Ши дабхар бэетэй гуш? Би зээнсэрэтэй болохомни ха юм!

Таня: (Диные тэбэринэ) Заабол турэхэ! Би.. аба бидэ хоер шамдаа заатагуй туһалхабди!

Софья: (Диные тэбэринэ) Ухэхымни хоорондо хэды һонин юумэн болоно гээшэб!

Дина: Хугшэн эжы, би шамдаа дуратайб.

Софья: Би таанадтайгаа нэгэ удаан байжа шадахагуйб.

Дина: Хугшоодэй, хайратамни!

Таня: Эжыхэмни!

Игорь: Хадам эжымни!

Софья: Угы, угы, намай бу баалагты! Болоо, хууро болоо. Ушоо хоер, гурбан... дурбэн жэл ябаад, болоо

Игорь: Энэн тухай булта дагадаа хуруд зубшэхэбдию

Дина: Убэл дагада?

Таня: Канарада зун байгаа.

Игорь: Энэ жэлдэ апельсин һайн ургаха юм гэлсээ һэн.

Софья: Апельсиинһаа хуугэдтэ диатез би боложо магадгуй. Тиихын орондо морковь, редис, укроп тарихабди. Бури бага багаар тухээрэжэ эхилхэмнэй гу? Нэн туруун юугээ абажа ябаха ёһотой бэлэйбди?

(Булта Софьиие тэбэрин) Мэдээжэ, Диккенсээ!

Тугэсхэл.